A decorative rectangular border with ornate, symmetrical floral and scrollwork patterns on all four sides, enclosing the text.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 112.

RECEIVED
JAN 10 1880
LIBRARY

זה ספר

תולדות הדם גליע

בית יהונתן הסופר

(אותן עשו בית הכלל לכל בדבר ה' עת ערומוס ספר)

כוח הקמ עונ החדשות האורות ומחבר כחבי מינות ואפיקורסות של שב"ץ שר"י • בעיקר
 כופר • בנדי פלכות צמים קורע ובמות טלואות חופר • דומה לצב"י מורה יצח לבן
 רע מניעוריו משננער לצאת מבטן אמו בעברו על פתחי בתי ע"א מפרנס לצאת מרלב כעופר •
 ונמצא כמה פעמים בנבב במחלתר גומץ לעצמו חופר • להסית ולהריח את ב"י יצא איש הכינים
 לעשות חציצה במלכות שמים חוק ודת להפח • אעפ"י חסיד הכחיש את חידושי איש שהכל
 בופר • בן מביש אמו מכלים אביו וחפר • לכן ראינו לפרנס את החנפים ולספר מעשיו של זה הציר
 הרמאי ראשה הוי"פים אשר הוי"פים וארון יצונו פנים שעמרו בעולם • למען ירעו רוח אתרן להשמר
 מן הרמאים • שלא להפתח בחנפו לעג מעוג מחליקן לשון ה' צבאות יען לחלל גאון של
 צבי ומי יפר •

זה האיש קר סקווי • (גונא ורב פריסיה כהן לא מיינברא אלמא) ואיש זרוע רחש • נקרא יונתן אייבשיץ תלמי
 גדולו היה בארץ חמרתין בן עניים בהעלוישוי • ולפי שהיה קת סקה ולב פתוח לם • פניו ואיש למון דעת וחרן
 ופה חלק • הסליבושיו בני העשתי פנים • כאשתו רבליניא • ועשו לו סס גדול עד שנתקדשו עמו הרב ר' יצחק
 בר"ם ממלא • וסוף חתונה מרדכי כהן מהמבורג • סס כפרא קנה סגופא גדולה • אשר סוף עלה סיה כראש כעטר •
 משמש ככה"מ • אבל לא ארכו סס הימים • ועשו דברי הקודש ולבש נדרים אחרים • סוף כל היסו בין הכותרים • וכל
 לפעמים על פעה לביתו ופשו עליה • לפיות כראש כתופס ישיבה • וסתיק בחיובים ללמוד עמו • לגנוב כל הסקון ודעת
 סכריות • ולפשות לרשע במולם לא בשם גדולים • אלא באשר מהכריאים • ובקר לו ע"פ הרוב תלמידים מרובים ופלאים
 סמא עייס לכל דבר • לא חתום כמותו סמתיקוס סקרי וסכליו • כסכר מחמיה להס טרנסת ככבוד • וססל כלכר
 מוניאוס לו סס סמתיקוס כפרא • אבל כותבים לכל פתי וקניות סכורי כסוי וספלות ספוסה אייבשיץ בכל ית כתיס אלמי
 ואל"ה ספלינו הגנוחי סמדיעות וסמכות סכרות סקנה • וסיו לו לחכה • עד סמכסט שמו למרסוס • משע כל
 אסכו וסולין וסלילו כעורקיא סיו סמתיקוס סהו יתד בעולם • כתיס וסכמה וסכריות וסכום • וסכרלה סמית סמית כל
 גברה ידולס ד' סמכריליס סמכריליס • אין על יצר ססלו לפי דריס • וסמכס סכל סלרס • יודע לסמית עמיס • אכל
 לענוס ולסמית רשעים כהכל סיו ולדעת סמכותס וסורס יכיר ככלו לטעות וסכרת סכרונק אכל כסוך חונט כמבלה יוסו
 וסכריו • ודוע סהו אסתיקוס גנוע לץ ידיל וסתיק גרף סל כוח • ית חלת קרקול סיה כסמכר • כיוסלן שמו סכל
 לעס לסמל לו כתיקוס סמק עם חתי • וסל סלריות סכשו כתיס יתכלו כסך און סכל • כיו סהו דאסית אונג • ולא
 סמכרלו • כל כך כמקוס סלו • אך סס וסרין לו כלי וסס סמסין • סהו סתיק סין סר • סמיהס כורמנו לסוכר
 אסר • וקבל חמיו סקרי סמיות • וסריו סיוודים איתו סמטורי סמכסר כמטן אסו וסכר על כתי ע"א סיה סמכסר ללס
 כיו סס כעורכו כמר כוויא • סל לדרוס אלמיס אפרים • כיו סהו סס מין את סיו • וסתיקוס אסר סכת סר • סיה
 סמאכסן כתיס קנין • וסמכר ליו וסל סמטוריו ס' סכר אייבשיץ • כיו רסס כיו סמיו סמחס מוכרקים עוות וסמכסר יסר
 סמכ וס יעורו ככת סוקרס • וסלר לו אסר סמוןן כמפס סל סר • סן סו סמכס וסך אסר כיו סכר לכסר סמס •

הדבר והנשים אותן אגרות * והשאר שרק ביו אש * אחד כבוד ומסלך וסוד לתקומה לבית אבינו בלי אש * ובה יעלו
 גלה הדבר בחשאי וכן כדעם לוא נודע הדבר ונתפרסם * ויודע הדבר לר' א' כפרא * יעשה ע' ויהי בני הטעמים לכתוב
 שישתדלו להשיג הסתמים ההם בכפף מלא * אבל לא עלתה בידו * כי כבר נעשה פירוש גדול בק' ליהא * ומס' שכ
 ע' ד' ודקו ומאז כי נכון הדבר * וכן כנגלה כפרא כפר' של מימות * הכפרא ואבוא אל היין יעשה דיו של הנ"ל
 וה' אלה זה ליד הרבני המור' ד' בניין ע' ה' כנו של הכר' ר' מיכל קסוד * שהיה אב' בק' גדול * ושלחו ליד אבינו ר' ל'
 וכל אלה דברים ידועים ומפורסמים והסתמים מנזים עדיין ביד רבים * וזה היה דאשית קטאת הלזו היין שלמה עלי
 מדינה * שידע עם הכת הארוכה היא * ומזכר בשנת תפ' ארבע התקרה הרע של הארור משה יואר טר' * שהלך בשליפות
 אנשי מינות של בית ש"ן טר' המחלום בסלון * ובא לאשכנז להדיח קהלות האשכנזים במינות זו * מדי עברו דרך פראג
 שהיה לו כל הכבוד מה' א' ויהי עמו אנשי בה"מ כפרא * סודו שיש בשתם * ה' הראשון הוקן אשאי ר' שפאכרס ושלחו ע'
 (כניחת אדות) הסתומים על בתי ש' מאסר סקעבוא לו ע' מהיים שם סיו' ג' חברה רפה אנשי בת המודעת ה"ל * ועבד
 ע' ד' פ' * שם נלכד ע' האב' ד' שהיה בפת היא ב' פ' צ' וירוק כ' ד' וכו' ד' ק' פ' * ש' שפאכרס ולקחו כל בתי מינות
 שלו * ומאז בו שפטים בארור הלו ונדוהו וצמחה לון גדול * ונעשה מזה מעשה ד' ב' פ' ובמנהיים ופירא * ש' שפאכרס
 וצדקו ומאז * כינעטתה הפועב הואת בישראל * ושלחו ופשישו לכל קהלות הנול * והבריו בכל קהלות מדינות
 אשכנז סיסם מפרדיו פולין * המשפדס והעבור כרזים מקורים * בקרות ושמות ונדוים עצומות על אנשי הכת * וכ
 אשר נתפס במשד מינות זו * גורו להרסקו ולגרות * וכתוך אמתתו בכפף שליח לדבר עבירה ה"ל * נמצאו כתב
 מינות הנקראים ואבוא אל העץ * המינותים לדי' א' * ושאר כתבים ואגרות שהלף עם אנשי הכת היא
 ועל דבר * נעשה רעם גדול בעולם * ומכרו עלי כל הרבנים שדור על אייבין להקריטו ולגרות * ויהי דוד (הראב"ב
 כפרא) בא' עד הראש * להטוע את ישראל על צורר היהודים הלו * ומלא דבריו שם אשאי נ"ע * אצל הנל היה
 כפסם גווי בכרובי אלוף המשג כנו * אש' ש' שנתעוררו הרבנים בעת היא שטנא נג * וכמוה שלא היה כדאי הרם
 סלו לגבור הפועה מל וכו' * לפי שכן היה הוא סבה לתקלה * ומור לרעה באותו המאורע דמיון ש' יעסלה (מיון תפ' ק'
 ולית ספר' לית ליה פלחורי * מל כן בשתם כמעשה * קרא ולא נעשה * והוצרך לכול פלכות ובזיונות רבות
 ועצומות מאיבין וכת' דליה * לא יכלם פפר * ועיון באגרת הרב' חייאלי כפסר עדות בעקב *
 יתקן אגרת הנכתב ממלפירי הגאון ר' אברהם ברודא וצוק' ל' לבנו הרב מהר"ר משה ע' ה"ל
 שהיה אב' ד' בק' הענא *
 ב' פ' פראג יום ד' ח' אב חפ"ל *

יצאתי לשפר פניו ולהכירי עבור השעוריים אשר נהייקת בזמינו בש"ה * אשר באו קולי קולות בכל קהלות מדינות
 אשכנז * פולין כרפת * פפר * ושאר מדינות * שקצת אנשי בה"מ עשה פברו לכת המאמינים ע' ז' ש' וכו' *
 טעם והספיק את הרבים * ש' ד' יכתן הוא ראש העדברים שוא ומשל לבת הכובת * לוא ימיר לבי יותר ומקומו ואנחה
 מרפה סברה לבי * ועל אלה אני בוכי * אשר ממש אבי ערן הציון הספיד קדישא וקדישא * לא נפן טינה לעפעפוע סתנ
 מקום לה' ומכן לאכיר יעקב * תקדם מעט ד' אמות של הלכה * ומחר נפשו על הכנף הכית הגדול הוה לקנות שם דקו
 ה' * למנוע שריקות עורים כדיר מלא נאן קדישים * גדולים ומטנים וכן וכו' לומר ותלמודו שמוקיע להפיות שם שמו
 דב' ככל אשל של אברהם אשר נשע ומשל על מלבי מימיו הזכים ועהורים * ונעט כפו' הזכים נעשית עכורים ויקולקלים *
 גכיים ממשול גדול מזה ש' ג' בידו ככסיה זו * מיים שדמן העופל הספיד המור' ד' מהול קראקווי * גרם סבלות ופליפות
 התורה ולהענות מבלעדיה * וזה נמשא וכותנים בעברי הכסדרות הסותרות התורה * שלבו סק ועברו בדיח' פ' ומשפ
 דברים אלה במקומות רמזים * וכן ואלו אהיה בעיניו כחעתע * שישכח חשבת פינול ולא ירעה * וכן אפרם לעש
 לויה עשמים ארים * ואת אשר אדע אנדי לפני * והוא דין בשכלו אש' ישעשך דבר' אש' לא

כאמך

בית יהנתן הסופר

ראשון לטובתה כדל ידוע לו מאותו דעת משה מאיר וזאלקווי שנתפס סס בנפ"ד וזאלו בלתי תחתו בתו אלה הרשע
ליב פרוסטין ור' יונתן ימדותים סס דברי ימיכות ואסיקורמות מה שלא כחצו מעולם עד שיום הזה אסר ראוי
פאכל וסלמאות הכנר ולא קרעים כאלפי יראה כשיכיו הנאמר סס בנפ"ד ועוד נמצא בכתבים הכוזבים כרך אחד
וסאלו לו חכמן מי ינאו אלו הדברים והשיב סס בפניו ד' סתתבים אלו מר' יונתן והנה ר' יונתן עשה כמתכנל לכתב
לפס"ד סהו אינו מכיר למטה מאיר הכ"ל ומעולם לא היה פה פראג גם אותו כתב של ליב פרוסטין לא בא לידו
מעולם ולא קרא וסנה מעודו והוא אינו מכיר לה"ל הכ"ל בעסק זה והנה יעשה הוא שכתב אלו הנהי אומר שאין בטעותיו
בלום וכל דבריו בטלים ויבטלים ומשקרא לא קאי כי בלתי משה מאיר היה כאן פה פראג כגון השנות העבר
בא לכה"כ ככה"ד ביום הראשון של פסח קודם תפלת על ועשה לו סס כבוד ועיני ראו ולא זר וססתכנל שלא קיבל
כתב אחד מר' ל פרוסטין הנה העיד פה הדב"ר יוס טוב דמ"ט וגם הקנין ר' אינא פרעשלם הראו כשייבס כתב אחד
שנא על הכדורא מליב פרוסטין וכתב ליונתן ע"ד זונתו שמוטלת על עמס דוי הקרבתו קרפן עבודה לז"ל והיה
איתו מולי"ט מ"טא גדול ועוד כתב מקיבל לכוון הכתבים חידושי קפלה מר' יונתן ועמד עליהם עם בני מדרותא שלו
ויוכח כתבים אלו הנעשה עליהם הארה שיוכלו להבין את לימודו בקבלה יותר הד"ק

ועוד תכתב אחד השיב ליב הכוזב לר' יונתן ע"ד שאלתכם בשלמי היה הרעה וסמא' שמת ר' שמואל קראקוויר ג"ס שאת
אותו לז"ל והשיב בעבור אסין כדדיות פולין שלא כתן סליעה עדיין ועוד באותו כתב נתן סיבות ליונתן
על קבלת הסיקום שנסתדל לו ע"פעות לונתן הנס שאינם טבועות לא קיבל ואומנם כעת קיבל הכל בימך גם העיד
הקטן ר' דוד יאקוואל כפני כל שעל ידו והימים לא כביר סלר' יונתן עמיס והוביס לליב פרוסטין והנה כל כשר
וספר סל' מתין מדעתו של ליב פרוסטין אמושי הוא לר' יונתן לנביא ושאל מתכו כל שאלותיו היתכן סכנלה כזאת
יעמא בישראל

והשני לטובתה שאתה בקרא כסו"ר ליב ראדנר שהיה לזוד פה בכה"מ אל"ר יונתן וסייעתו סנה תמימה ותמיד
היה עתנר סס גכה"מ בלתי שבתות והס היו מספיקים כל כרכו ולא מש מתוך אהלס ינס ולילה והנה
בכספו וסל לקס דפניו לטובתו והקרה ה' לשם מקרה טהור איזה אנשים דיקים והוא דכדרי ר' הכ"ל סהו מן כת
סלמיס וסל יאקוואל פן יחסו בלתי שבתות ונתנא אלו כתבים מקבלת סקר מעיניו ס"ל וסל יהיה לזו
ובאותו פסס היה סס האלו התורני ר' כניון בן הגאון אב"ד דת"ק ברלין מתן סק"ר ס"ס וסעקלם ספס ספר ר' הכ"ל
קונטרסים וספר אחד ככתב לר' בנימן הכוזב באשר שסמוכ כשיבו לאוהב כאן סר' בנימן הכ"ל למד ר' עמיס
בכה"מ וסאלס ככדון אחרים וסגיד לכיו סספר זה ססעיקומאכטי בה"מ וס"ך בעצמו היה מתנלה לר' יונתן
והס סודות באותו ספר וקונטרסים וסעילת התנלות היה בזוינא וסיהכת תחזיכיס כדדיות פולין וכמלט הלכו
לזכור וססתלל ר' יונתן עליהם נבד משיסם ולא קיבל תפלתו עד סהרבה עתד יספן תסתו לפני עשה רבינו ס"ה
דעתו וסאל ר' בנימן סל"ב אברהם סאלקבורג אס סו"ל לזוד קבלה וסשיב סהו אדוק וזכוע ביותד ססכות
סעקלם וסל וסל ינה ר' ס"ל לר' בנימן סל"ב ביותד כאשר ידבר איס אל רעבו ונילה לו לזו גם סאל לר' ליה ר'
סלום סלמכבורג סו"ל כותב כל הכוזבים עמידותיהם והשיב מה וסאלס יכמו סכוע רשע"ל ר' אבא לכתוב וסו יבא אחד
סל"ב אשר כדד עשבו וסגיד בנימן סל"ב ספר ספר הכתוב סל"ל לאמו סהיה באותו פסס כטיסלין באותו ספר
במא מינות גדול ממש כוסרים באפדות גם התנולות על מעס"ך עשס סהכביס ס"ת לבית סכסא גם סתנלות ססס
בראש וסעכט סקודין טילסאן והנה כלפי באו ססמוות רעות מק"ק ספ"ד כתווד לבאן אותה סווסה מטיסלין וסלסו
כל סהכר ססס ככה"מ כתב אחד כתב אחר בנימן סל"ב וססגידו בו עד לזוד ליתן להס אמן לתביס וסלסלו אותו
סספ"ל ידס סנה אשנס לא עינה ביום זה ספר ענתס כי כדד סססס סרבניית מטיסלין ולקסס סספר אסס עשס וסכרס
לעיל סהגאן כר' וס ככאן ססתקס קנת מיוותו ספר סכור גם נמא ככאן איזה דפיס מפיכת יד ענמו מר' סלום
ראכבורג מאותו ספר סכור והנה זכוכ וסעס סכר ונלו לכל סי אותו ספר סהיכר וסס לר' הכ"ל באשר ר' בנימן
ענמו ראס כשינו סלדון עז סספר ססתחיל וסכא סיוס אל סעין סהכמה וסו סספר סכור וקודס ביאת סספר

בית יהונתן הסופר

הנזכר להלואין אב"ד דק"ק ברלין גור בתוקף גזירתו של יצחק כנו"ר כניין לתנ"ך ד' אלותיהם • פן יסכדו כל שטאמס • בלתי
שקול המון ככל השולם • שאנטיב"ט וכפרשות ר' יונתן הוואראס לעאמינים •

גם אב"ד דק"ק מיץ כתב בלאן בסבוב זו לקחיו של ר' יונתן דברי תוכחה • באשר שפסוקים שר' יונתן שתנו הוא ראש
החמישים • היתכן שימצא תקלה בואת בעשפסמו • ואדרבה ראוי לדמות ולדרשו עד שידו חננת •
שלישיה שלא תקדוקו ותרדשו מעל ספר הכתב הנמצא שם במנהיים • גוף הכתב שפבר' ש'עשה פאכט • גם כתב
שכתב ר' יונתן לר' ישעי' הכ"ל • ותמוז ליונתן ולר' ש'עשה הכ"ל • גם תכתב אפד מוכבת שם אחר בשתי ימות
מר"ל פרוסטיץ לישיעי' הכ"ל • ותכן כתבים הכ"ל • לראות בהשתדלות רב לקבל ר' יונתן לרבי אב"ד • ובישיבתו אנשי כס"פ
שה יתקשו אוהלים שם במנהיים ככה"מ • ואוי תרכזה דרש הנפסדת ומתעסקת התורה לכל העולם • ויהיו שם לאהלה אפד •

גברים ונקשו דבריהם

גם העיר ר' ליב בר' ממדינות סולין • לפני ימים לא כביר בעברו דרך מנהיים • אחרו לו רשעים האחרונים
הכ"ל • כשה מלא • שיונתן בלאן לומד קבלת ברבי' ופגורה לו בפה • גם כשכתפס ועליו ספיד הכא מפורדא •
בווינא • ג"כ נמצא בארנו ולבוקמא שלו כתב אפד מליצ' פרוסטיץ לר' יונתן • וזה ידוע ומפורסם בווינא • גם ומליצ'
הכ"ל רעה ללמוד עמי קבלה ואמר לי ששתתלמיד רק להכין ולבטי' קבלת ר' יונתן והסליגו עד לעוף • ואחרתי לו הוא
משליץ וצריך אנתת עם ליב פרוסטיץ • ולפי פרוסטיץ מאמין בש"ץ ית"ם • והשיב לי הוא בעלי קבלה הם המומחים
ובקיאים בעסק זה • והתחיל לי בזה • והתחיל לי בזה • והתחיל לי בזה • והתחיל לי בזה • והתחיל לי בזה • והתחיל לי בזה •
להיסק מהמוסכמים • שלא השכל לשמות בדברי הרופא • והנה הלומדים שכונת הקבלה שהם המומחים ובקיאים בעסק
זה • ואין מן הראוי למנות רבני הדעות מהמון אשר לא ראוי מייטיים אורן • והסבתי • לו איתנס כן הוא אם לא יהיה התכונות
לרופא מרופאים אחרים • ופרטתי וספתי כמה מומחים במנהיה זו כמו ר' ש'עשה פאכט • והפוסלא מסורר יונתן • שקדושים
אשר בארץ היה • ועוד רבים ואלה • ועוד אפד אשר עזרנו סי' עמנו רב פעלים אב"ד דק"ק ברלין על עובד יצבר • שמו •
ושפת דברי ואת • שם ידו לפומא וכאלם לא יפתח סי' זו •

ועוד אשרתכביר ידוע ומפורסם איותו ספר של סייא חיון • שכל הראונים ובעלי תריסין גזרי בחרם על איותו ספר לרין
איותו ככתב כהן מוכתה • הנהיג להור' ר' חשה אב"ד דק"ק בוטמלא • שסיפר לור' משה פסיד על איותו חיון
בישא אחר התבודדותו אשר הורבד ארבעים יום • לבעד מרכבה עמיה • ידוע מהעשה בזה באריות • עשה איותו תיקוני •
התיקון הראשון היה שגשא ישפאלית • ואחר עשה תיקון זה שכתב איותו ספר הכוזר • ויבד פלני רישו • ומה לי
להארץ איותו רשע כביר ידוע ומפורסם שגשא חשמי • והנה זה חודש וימי בא סמוך לפראג • ודעתו לבוא העירה • דק
ש"פ איתים טובים באשרו ידורגליו • ולא יוכל לבוא העירה • ולא עקב בירו אשר איותה נפשו המתועב לפשות •
ונשתהא שם בליבוא • ויתכן לו שם ש' פעולת ר' יונתן • משה כהן אולפן ומזכרה וחדר יפה • ולא עוד שאשת יונתן ושמותו
הלכו לשם לקבל כריכה • ויש אחרים שסדר להם כתבים למסור לר' יונתן • וכמה שלוחים הולכים מזה לזה •
וזה נכתבים או שלם שנים שגור ר' יעקל ש' ממדינות אשכנז • ואשר שכל מדינת אשכנז קאל דלא פסק ר' יונתן הוא
ראש להכתבה ש"ץ • והוא ביקש לו • והיה פומם מוכס על שולחן • וקפץ ר' ש'עשה לשבע אם ר' יונתן הוא מאמין לש"ץ •
הוא שני לו • וכמו כן הניד לר' אברהם פאכט בורג ש' וויכוח עמו • אם ר' יונתן הוא מאמין • אני ג"כ מאמין •
יש בידי כתב אפד מר' משה פסיד שכתב מירוסלים שנת תש"ו • להמופלא מסור' ר' יונה ל"ם • ושם באמר אולי כוונתו ש'
לזה • איהיה סלילה דור מכלול סייב סוף אפד • אלא שרדו על האיומה הנפסדת זו • ומעודי ארץ שום בידם למשפט
בבוא או בתפלה ולא חישו • מעלה עליהם כאלו טעמו • ובדואי וכות ופעולת דקאים הגדולים כשיתקן יותר מביניהם •
שיתפללו שיתגלה קלונס ברבים • וכסיון הוא לכסות בהם ללבן ולכרר • גולי שארית' שרדו לכוזבמט ונו • ככן מטל
על כל רבני ומנהיגי הדור לגדור פרנה זו • ואלי יאמר וידי משה כבדים בנולמסו זו • והענין אינו מופלא אגלינו • אדרבה
לו לא היה יואה לתפוח אמות אביו הפסיד שיהי מן הדומים אחרים כבדים מלא קול על שערית' ולא יעא • ומכפס
ש' לר' • שכתב מ' אשר שם אברהם בקרא עלי • איהי בית וועד לונות ש'ת וזה אפד ר' ש' נכריה • כן יעא כיוצא

בית יהונתן הסופר

והוא עור יתרופה למכה זו הסהלכת • וילקח עינים טבט וטוטר ויחטל סתן ברס • וכטענה מעליותא • כי איתרש
מקמס • מקול ענות שכל העולם מעבירין ומטמיטין עליהם והכלוים להם • ועל וסינאית לספר כניו ונפס סכרה כלס
שנלמדס מוטלס נפלי תריסין ספרידס אסר ה' קורא עליהם טובים זלז • וסיס כית ספרדס מלא כל טוב • לנפס גדול יהי
לנפס ידוע אפינו אורכי ע' ואינו מן סנאון כ' ע' מיום סכאו ספרדות זכאן מק קפס פ' ד' • וקק סמכונ • מקטעי את
ספרי סל ליק • כל אמות סלס • וכל סלכתי לנח' מ' אפינו פסיס אפת • אפת אסר ידעתי סנדתי • יכולס נכויס לנכין
ידידס לנפול ידעתי • ויפס לטען ססס' טבונ ויטר פ' ספיראס נפכתי אפיס ונכסיס • כ' ד' דס' פ' סנאל וייל •

ולמען

דעת כי צרעת נושנת היא לאיש צרוע איבשיצר • ולהכי ככה גדולים דברי חז"ל •
שאמרו כל באיה לא ישובון • ואם ישובון לא ישיגו אורחות חיים • כי כן
ראינו ב"ר' הלו • אחר שהסתיר שםאח הלאחו שנים רבות • מן אז עד עתה שנת הקי"א חזר
והקי"א ארטו • ואילו בהתירה • שהוא המין מתחלתו עד סופו • ח' גלה על עגו • ולא יתרוך
רמיה צירו של הציר הרמאי שהסית והרחיק בסתר • עצמו הרוני מחול ימים • נציגו הנה עוד
קצת כתבים ואגרות שנכתבו שנת חפ"ה על ענין זה • וז"ל הר"ם חאגיז לחגאב"ר דראמטטרס
שהיה בעת ההיא אב"ד בק"ק דישא •

החדש"ת והקדמה הראויה למלתו • ואת אומרת כי כבר כתבתי לארון עכל ספתדס במדינות אטכנו • כסורת ספס
סיון י"ס • סהעידוי סטען אפד י"ט ד' ינתן ספראנ • סתפכר לסמא לנפס סרוטין סכניא סנוסנע וסרע
שעי' סתן ד' חסיד סכניסס • וסכסכו ונכלל את ישראל כהכל ספס סיס סנו סטא • כיו סהסרסתי סככתי
ספס ססי סני סטס • וכל דאית ספסנע סמלמי • לא ידעתי מה עס • וסוס אפי לריקוק מקוס סררכס וספסד סעות
ססאס סככל פשתי יתכן סודר אפי על מקרד' אשון • ללסוט ליד ארזי בתכ סעוררות סככתי אד' ס' ס' סככטנעס
סלד סככתי סכוליס סנין זות אמות סקדו • סקקוה סגניע ליד ארזי • ילחזו בדיק לכו וספסי אבותי סקדוסיס
בדיו אבותי • ויקח אקפס ס' נכאות • כראוי לו מצדי גדלים • דאס לא סככתי אומתי • ועס' סיות סמוכיל דר כיערלכ •
סעוד' סעון כן סעוד' ליד צד' אהו • סהכסיטי לנפס סכתתי ליד ארזי • כחון לרכו כעת סענו • סהוא סעוד
ש' ג' סהסר סמתי • כותב אפי פתי סורת אלו כי יס כס' דיי' סיקן לנכס כמות ידבס בישאל • כככתתו ידע מה לספס
דבר סהסר סעוד לדרות וספס דוס • כי סכל תלני כפס סיקוק סנין את סהר • וסל יס סניס לסוס ככרל • כ' י"ס
זס יכ' סנין לנפס ויתקדס סס סיס כרכוס • זסי' יסורס ויסורי על דכ ככוד סני • ויארין ימיו וסכותו כטוב • ככל
סע וסון • סוא עפס ישראל דירוסלס סנו' כ' סלניו כר' • עש' ק' כ' ו' סרסען סנע' סוכת' לס' • ססנורר כק' ק'
אלשונא יט"א •

ואקוה לנפסות ארזי על צד היות רכון אבסוס • ונאזרו לי סאס ארזי • סל' סדך יערסלכ ליד סקנין סעוד' ר' איווק
לראקען מליסא • סהוא יסלסס לנפסו סעוד' ר' איויס סדר בליסא • סהוא כן לסדון סעוד' ר' ינע סנ' ל' כ"ס
סדר פה • ערלי בלשון זה סניע לדי • ואס ארזי יודע סדך אפד כטוס זיס' סלס • וסעוקר סוא כי סספס סוס כריך
סיוס • כי איתתי יודע ספס ל' ארזי ס' ס' ס' • סאר סנאונים סנד קנא' אפסד לא יסכיוו ספס' • על סרפ
ר' יונתן ספראנ • סהוא ר' אפסד לכת סרסע • וכולס כענה אפת ארזיס כנד • כל סכתי ישראל • סוק סוי
סקרל אופן לנפס וסורתי • וכן אס לנפס ארזיס סוכריס לא יהי לסס סוד כגד דל' סעוד • סיה סנין אפד דומה
לנפס סנפס ספס • סכין סכטל סנין על סרס' כסל על סאר סנין • ערלי סכס סכמותו רבס כישאל • חן לסכס ויסכס
סוד' ס' ס' • כ' סנין לנפס סני ספסיס וסרס' • דוקטור סורטוס סכס • סככתי • כ' ל' אפי • סהוא ר' אפס סעוד וסל
ככסיטי לכתוב ולנווט על סדכר ולסדריך סכתיס •

אח"ו שלח חברו שהבריו כק"א ר"א חשו • והותקן כחורת סקנאות • אח"ו שלח העתק מאגרת
אחר סכ"י של ר' יונתן שר • להמין רי"ש למנהיגים • עי' שלוח לדבר עברה סמפורסס הארור
משה מאיר שר' • זל' אגרת בתסמלת לב דחונקס איבשיצר שר' •

בצורו רצתה נפשי לה' הסמיך ומכס' מופלא מהורר ייג'ו • און לשארין בי סנדר עלי העדנר • ואון כפי צפה לט' ע'
 עד כי יונה עליו מסדה' • ולואת און לקרם ב"א הדברים הנאמרים להודיע שמתו כפיוה יטסה האיש • והוא
 יגיד לו את כל זכוכסת • וזולת זאת א"א • ונא אל יהיה מן הספרמים כ"א הנגמ' מלד • ויזכיר לכל אנשי סודו • בי אולם
 אני רואה נקמת כלבים וזכמת שמורים למעלי לשאור • ובכן יהיו כפאוס לל הכלים למאוד • עניו נא כסדרין סנדר
 לתליך • כתר ועוד עד שלא יהיה ערוה בעולם • ואז ענו והדר תפטרסו • ימחי אהוב בו' נפשי יהונתן :

ושופם מגביוח יערוה שגגכה בב"ר הדיפה שישובו בק"ק מבהדים • ירבו בל"א ומועתק ללה"ק בולוד
 בסותב • תלתא כידניא בשדא הוינא וקאף לקדמא • בהר"ר אברהם עוליסא • העתגורר באן בנה"מ ק"ק מנהיים •
 זכעיד בת"ע קרם יכ"ן • וכלל הפרשות שמונת וכדוים אשר איימנו עלינו ב"א • • אני במה שפטים בפני ר'
 ישעי' ור' שערלי • דברתי רע על מכת יבני • יאמר ר' שמערי' מלא אדכר עליו דעה • וגם ר' ישעי' גילה' אונה משמים
 מן ש"ן כו' • אבל און דרכי להעלות על הגייר • משנת שפטים הכמוקים אחבו • ועוד הרבה שפטים •
 גמ' דאיתי שלקסמן משה מאיר עזאלקוני • מסר אשר על שיר השרים וספר אחד עדרשות ובשפים • והגיד לי אלה שני
 הספרים הם סודות גדולות וקדם קדשים • וכל פעם בשעת קריאת התורה קרא בהם בפומבי •

שוב העיד כמספר ר' ישעי' בל הכתבים של ר' יונתן ופיראן • יור' ליב פרוסטיץ • הנוגעים באמונת ש"ן • ליד התורני
 הרדין ר' יואל שפנדיס מס"ס • נודע הדבר לר' הירש כהן ור' נטע ישר' ישעי' מהר הכתבים כולם לר' יואל • היה
 להם משלוקת ברונג גדול עם ר' ישעי' • מה עמם הוא תגלה כל הסודות לאשרים שאינם מאמינים • ור' ישעי' היה לו רונג עלי
 מעל ידי נגלה שומר הוא הכתבים לר' יואל • ועוד העיד ה"ל בעונש ה"ל • שסתמו של רע ליבלי פרוסטיץ • היה
 כאן • ור' ישעי' היה מקדב אותו והכניסו לביטו • ואחר שמו ה"ל הוא משיש כן יוקף (כאשר באות ונאנו כתיבם
 דכים • מה שכתב ר' ישעי' לר' יונתן ור' ליב ור' שעה פאפרט • או לשינים טכך רואות יוכתובם מהם כתבים מן רע ליב
 פרוסטיץ • הכנתם כשם יוקף בן יעקב) •

והנה בא לביטוי והגיד בכת"מ אם לא יגיד וכפרמות ה"ל • התורני הר"ר ערדכי בן מהורר הירץ שפונק • והמיד
 און הראה ר' ישעי' עם משה מאיר בימד • פירשתי מנתי מהם מפני שמתפיי דברי שיריובים • שאין להעלות על הגייר
 ש"ן • וגם דאיתי של ישעי' היה קורא תמיד מספר ב"ש של משה מאיר כספת קה"ת • וגם אכיר הירץ קודם שפיעטו
 מכהן נוה עלי יואר שאנשי בה"מ מאמינים באמונת ש"ן • על בן ארטיק ענתי מהם •

ועתה באו לפנינו הרב מהורר פייס מהילדסהיים • והגיד בת"מ ה"ל • איד שר' ישעי' הוא מאמין ש"ן • וגם בכתבים
 של משה מאיר • וגם הראה לנו ימתי אגים שלהם • והנה ד'ג' וראש מופדים שלהם ט' באב יואר גוף העדות יונש
 הוא לגניד לפני הרב מס"ס • שוב העיד הדברי מהורר שמעון סאטנור בת"מ ה"ל • שכתב שפטים ראה שר' נטע לא נפל
 בפילת אפים רק שאני הייתי סנדר מן בשעה שאני אומר שפונקים הוא אומר תחנונים • אזי ביום הכניסה אחרת לר' וואך
 לייפניק • שיהא לו השפעה בשעה שאני אומר שפונקים בפילת אפים • כדי שאם כ"כ שהוא אומר שפונקים בפילת אפים תהא
 ליישפעה פרטית • ואף אני והוא לא ראינו שגבל על אפיו כלל ע"ב •

ותו בא לפנינו ר' וואך לייפניק • והעיד בת"מ ה"ל בזה"ל • בפתולה כשהייתי באן קודם פסח • טבת דראשון וזאת
 חבית הכנסת לפני העמוד של ר' ישעי' • הפשיל הוא לרבר מאטטרדס • מאכס איניין אער ר' ישעי' זה ודאי
 פניד לך הרבה דברים • הואמר חאמיץ בש"ן • והשכתי לו סי בגפתי ימתי לא דברתי שמועב דבור אחד עמו • והטוב ליר' ר'
 ישעי' • אם הייתם יודעים ארץ ששדס באו רמזים גדולים וסודות גדולים מר' יונתן מפיראן • אני ש' לי עמיד אנרועת שפנס
 תקפו לכה פנאי • אני מגיד לכם הרבה דברים שהם רמזים פלאים גדולים • וגם פסוק אש תמיד תוקד על המזבח • כרעו
 פשי"ב כששפתי והלבי בוטר בקרבי • ואחרתי לר' ישעי' לא אוכל לפתעכב יותר ב"ב שלי ידעה לשפות קדוש • אין ד' א'
 שיתעין הכע"ב עלי והלכתי חיונו • ועד שתה לא גלגלתי לאדם • אסו איוה ימים היה מודמן שאני היית בבית המונש
 העליון ודלת סרעתי אחרי • כיני וכיני שפתי יתקלוט של הטלת מים • ואשר טנפסך שפתי שאין סס אדם בסניגל' •
 שנה דאיתי כמדק שדלת או לשינים טכך ראו • מר' ה"ב אסו באעמו כו' (השארנו איוה תיבות מאכסי ס' והסוכין כקל

בית יהונתן חסופר

ידען) וברשתתו תאר ושהיה זה פד שהלך מטעם אס"ן מרוב חרדה מהיה עליו באותו פעם הלכתי אל הרב ר' שילדבריש
מחברתי אליו ג' כ המקום ידעם עלינו . באשר הנטורי קרתא חרובי קרתא הסי אין חוץ לדבר טוב מהם . והרב ר' יצחק
פגוד ליג' ב שודע דברים הרבה עליהם בפרט על ר' ישעי' שהוא בעו' ה'ג' כחאמין כס"ך . ותוך דבריו אמרתי לו יתן מ"כ
אזי אנלה לו סוד דבר גדול . ונתן לי ת"ב . ונלית לו הדבר מקרה רע ה"ל טראיטי טרה כ"י ועד כשאר הדבר בשוד
אזלי . זה נעשה איהו ימים כמזעט ניסג'ב' פסח הראשון שהייתי פה .

שוב העור'ר טעה ליב חטריבעט בעונט ס"מ כנ"ל . דברים שאין להפלותן של הכייר ריק א"ט עוד טר' ישעי' מוכיב הניד
זו כמה פעמים טר' יונתן מפראג ישלנו רוח הקודש ומגלה סודות יותר טר' איצק לוריא . וכטעמיתו ואת
פ' השתי שמונו .

שוב העיר הרב מהור'ר השטיל כהן בעונט ה"ל . בטרמות הכרוז מט"ם דמיון בזה"ל . אני שייתי במסע לפי תועי
בענין הואמינים של ט"ך . שהוא טעות גדול בקרבם וטענון טעות . ושהאיכפת איך טענו ט"ך אזי אחר . וזכר
אנש המוכיב הנדור'ר יאקב ראטניר . היה גיביל לומר הפירוש של הוא ולא אחר . הכונה היא שאומרים הוא . אכל ולא
שלא יאח הוא . אחר . אזי יאח אחר . מכאיו כשכבר היה ר' ישעי' כאן במסע לפי תועי . אמרתי אליו שהוא מפספס
מטות להאמין כואס . ופא' פכחה דברים עזה נכה כ' ביאדות דברתי טעו . ותוכן דברי שאלתי . מהיכן מאין יש לו ראיה
מהימנא ויכור ומוסר . להיותו מאמין כס"ך . והשיב לי שבא לו זה טעמן דהוא מהיה אדם גדול . שגלה לו זה כסוד גדול :
אמרתי לו כודאי טעה אדם גדול ההוא ג' כ' כזה . כי הוא נטר ודס כמזוה כמזני . והשיב לי בזה"ל . אני מוכנס שאלתו
אדם גדול לא היה טועה ובאס מזה העסק מחבתי זכני טקרי . אז כל עסקים שלנו שקר לפי שכל עסקינו הם בנינים על משה רבינו
ש"פ . והוא הוא טעמו טעה רבינו . על זה שאלתי ואיהו הוא . השיב לי לא נוכל לידע אנה הוא סס' באשר שכחותו בית שהיה
פס' היתה סס' שפחה מוגרמית לבדה טעו . היא הנידה כי לא ידעה להיכן הוא נעלה . כל ה"ל כשפתי ימים אחרים על לבי
נצערתי וטעמי שלא פרסמתי הדבר מיד . ואמרתי אל לבי למרעך דבריו אזלי הוא מאמין באמונת ט"ך ומסויקו במקום מרע"ה .
ועי' זה מחיב ומוכרח לקיים כל המצות ככתוב בתורת טעה . אע"פ מאן והלאה הייתי פורע עשתי ממוכו למעט דברים טעו
שלא יאח לו למכסל . מה גם שאיני ער רק ישירי . ומה לי לזכרה הואת להיות כטוביה שפא' כו' . ועתה שמעתי ודאייתי
שטעה ב'ד של ק"ט פ' מהנאג'ד וטני ב'ד . וגם פה מנהיגם נכרו בפרט גדול מהרב המאג'ג דקלווי . בדרוך טני
ידכים חופלגים המוכיב . שכל מי שיט' לו ידעה במקבת עסקים הללו טיודיעים . אמרתי מליה לי משטוא להיות זכנס
הדברים . בשביל כך הריני עושי דברי הכ"ל . מה שאני יודע .

גם נתדרע' כמה עדים שהעידו בחומר הכ"ל ששחיע'עד' ישעי' כסר ר' יונתן מפראג . בו"ם שנת בזה"ל . הקטע
יוצא בק' שנו דברי ר' ר' פירוש הקטע הוא ט"ך ינא לאמונת . תוגרמיים בק' בתלמידים שלו כו' . ועוד שמעו
ממוכפטיים כהנה וכהנה . פרופים וגרופים כסר ר' יונתן הכ"ל . וגם מוצאו בשפות אחר חטוט ככתבים של ר' ישעי' .
שכתב לר' יונתן ולר' שמחה פאפרא מפראג . ונרע ליב פרוסטיץ הנביא שקר ושיכו טעו לשם ועקב כן יוסף . ותוכן
הכתבים ושמות דברים שלא להפלותן על הכתב . וגם מאמינים שקר של ט"ך שנתגלה אור הננו ע' ר' יונתן ומעבד התורה
של דומי . ומה שהנבחה כדת וכהלכה ע"פ טרמות ושחיות וכדומים ואומרים גדולים בעדים הכ"ל . כנמר היום יוס' העמי
י' א' טעמו טעה"ל . כל ה"ל הונכה כדת וכהלכה : יוס'ד' התפלה רוכס ככולס . וקצת כנמר ביוס' ו' הכ"ל :

הק' הלל איש בית לוי מינין השוכה לע"פ לר"ט בק' מקשהיים :
שק' יודא עילר מינינא : שק' מיכל פטר השוכה בק' פרידבורג והנלילות :

וכתקיימו החתימות ונאמתיק' ק' ויירמישא כך אלאר טני תקי'ג לפ"ק :
הדעתק סחב מן רע ליב פרוסטיץ . לרע ישעי' ח' כסליו חפה"ל . ולא' שבחוכו מועתק ללה"ק :
אל יד אהו' מבירי טניבי כנפטי ססירא ופרישא האלופ' ה"ט התוכני מהור'ר ישעי' ינ"ו :
מנה אין להאריך ככתב . אך ורק באתי להודיע למכ"ט שקבלתי וכו' ה"ט הוכה . דהיינו זה חתמים ר' ע' סכר הפרטים
בשם טעקבל סכר על הפרטים : עיינן מיהיה למוכה ואקוס מיהיה למוכה וד"ל : אע"כ לא יהיה בינינו פל

בית יהונתן הסופר

הפריש מחובת פריש : רק היה טעמה של הסבר אני מוזהב לו כמחילה נמורה ח' מאור שבמיטה היה מנדל איתנו . אבל
אעפ"כ נאמר בינינו הקיבור על פסם אשר עד שהימים אה נבולנו . נס באתי להודיע לזכ"ת טאהו ר' הסיבלי ע'
כני ימיר ע"ו ב' אגרת שלוחים חספתל ליו"ד טעמה פאטרטבדות לו . נאמר טעמלה ר' לנודר לא רפה להכניס להסיב
ש"ו מחוזה . הוא נמנה לכתוב ע' כני טאמכוב אני טחכ"ת בעצמו יבוא רק עם הק' ר' הירש פרגני . אז עם אים אשר
טה הוא המיחור וד' . וזה הקנין ידוע לי . טיחא חזר באלק פראג . טם זה האים מיחור אוי הקנין יטעם מה טהוא
טכום באונן יהיה . ועל פראג ביאיהא . רק טלא יטכר אותו . וכוד איכל זאת אים אותו כ' ד הפעולה גדולה יכול חמנה
ים בוא יהיה . וחס לא יהיה טב לי אל טקסה . ככר הוא ידוע טחגלה כפונ . וכך טה טחזה נכ"ט מי לכמוכ לילקטי
לי . נס באתי להודיע לטכ"ת וואר טטטטי מאפרי טפרנה טדומים במהיים לקבל דט . טכ הוא לי טטיה גדולה
טתדל טבת אים גט ימד . אהו דר' טמבר או אהו ר' אכרס . הלך יהיה כודא לנטת רוח גדולה טעם טטט כט
אני בענתי הייתי אה טכ"ת . וכפרט מכ"תים לו כולל הקנינים לנדו . וכפרט אהו הקנין ר' ונתתיה הוא טכטו הכרס
אני ידוע הוא יכול הרכה . וזה הקנין ידוע לים לו יכולת הרכה לפטות בזה ולטיות חיים . ע"כ אהו מכ"ת כא מתבקס
אמר כאילו אני לב טמו מדבר הייתי . או כודא לא יהא לו ארטה . אים טסיקבלו אהו טהן . ולמכת יהיה טוכה גדולה
עכל טכניס וד' . ע"כ מה איהיה כופל ומטל . מכ"ת אהו טקל לא אונן יומס וליה דבר זה כטול . ותו לא מדי
רק חיים וטלום עד ביאת גואלינו האמיתי כ' ד יוסף בן יטקבול . כדכות טעלה לראס ונתו טככל כני . ד' טטטי
הקנין טחכטיה קר' ד מתתיה ע' אובכ . ע"כ כתב ולטון מאהל טכיא טל איכטינה .

אגרת הכ"ל מופתק טלה כולה . וכתב כטתון כלטונו הפרופ לא כטגהה כל טיקר (רק מטע טומר לא טהיה טובלת
כתובו מתורגס בלש"ק נכ"ל) ונוף הכתב טאל כיד טכ"ד הנ"ל . טנבו טטות וכמקיים חתימת יוסף כן
טקטפ הכ"ל טטיח ט' טל רע ליכלי פרוטטי . וטינה את טמו יוסף ככתוב ט' ט' באריכות טפרטט הוה טטט הוא חטימ כן יוסף
טל מאטיכי טקטר וזה הכלל טועה כורטקי הוא כניח טע"ל טל טייכיסלחמוטנדים אויכטינר וטאפרט טחטון וכרוביהם טטלי
אמר ויטתקו טמיות יסס בטייט . לדותן יהיו ויהי דראון לכל כטר . ככתב בית ישראל לא יטתמו כטטר .
העתק מר' ליב טיטל טכחב לר' יטע' יום ר' ז' חמוו הפר"ל פה פראג .

ראש הסדר יקר טטר . עווד כפרן ונודר נכ"ה אהו טחפרטס כחטיות ככל טעלות ומדות . טטנו ככטי טל
טטר ידות . כ"ים ט' ט' הכ"ת כחטור ד' יטטי כר'ו . לא יכנה חמול יטים ירכה ולכיות . מרמחוי טלוטיות
כ' . אוון טטטי מגדול חטלות ותחת ותלות טורט טכמים נכר טבנות הן היום וכיתי לראותן וכ' . וגס יטנכר כטטל
וטטטי מוכיטים כני ובלה לו אורות הנהנה הנכונה וכטתה לו טטרי בינה וטמיד אט טוקד כקרבו וטלטו אלה בו דרך ארץ
וטטטי יתיה וטדעט טבה . ויראה לטלח אוטרי לנביה . וכל מדות טטנו טכמים כתייטנו . טגו וכיתי טדכרטי טל לכ' .
אט יש את כטטו להיות אכ"ד כק' טכטיים . וכטע לי ראטו . ועתה הנני עווד כטטלה וכפי פרוטות טיטס טטר' .
טטטיטס וטרוס קרכיט כטטס חטוטפ כאהכתב ודורט טלום טורטכס . הק' ארי' ליב טורוין כנ' למק' טיטל דליטא .
טטטוט טל אט טוקד כקרבי לנכריט כן הוא א' ט' ר' אדוננו טכטי טוק' ד כקר' כניטטי' א' טת' י' כטנין טכטי נכי יט' .
חעתק טנ' ע' בק' לטטא בכ"ד של הרב אב"ד רק"ק הנ"ל . וצרויה' טברקו את הבחור קלסן
יצו' כו' (והבחור היה בק"ק פראג כמה שנים חלמירו של ר' יונתן ובגני ביתו הטמוכים .
על שולחנו) מוטק ג' ב' ללה"ק כולו .

טטטוב טלטי כידנה כטדא הויכא וזאת לקדמחא כב' טככר ר' קלמן כהורר' טקלטינו . ונניד כט' טטטט לו ט'
וכט' ע' דיכ' . כוה"ל הרכניט אטט מו' ונתן ופראג . נטתה אותי טאלק על טקט טל ככטיס טכטובו אחרות
חכניטס וטאטרוף ככטיטס . ואיגרות טל דכריס טטלים . וכל אותן איגרות טטס טקנינים אכתי טן כנה . וכך טטי
טכנתי כטוכס טני אגרות . טאטד היה מר' ליב פרוטטי . מה טטתב לט' טחטור ונתן הנ"ל . וזהו כטוב ט' טלטינו
יטטי' כ' טטט פטער' ונטטטינו ואני חכיר' ט' טטט . כטטר הוא לעד כפראג כערך טלח טנים . וכטטי יהיה מה טכטב
לכנו טלעד כייניט טל ט' ר' הנ"ל . ולקטתי ככניס טללו לידו . וטל דכטכניס כטקטן אה"כ כא טכרי וטאל טה טטטר' .

בית יהונתן החסופר

עמו אותו כתבום שרפו ו נאמר לא היה מחסורך לפרנס • והיה זה כשרך לפני מלטה שנים מסויים • ואחר פטירתו שהיה
 אכירי עתה ופתיחה של ישי' הכל • כזה הגיד הכ"ח בעונת הכל • תו הסיד הכל ב"ת מ"כ כל מה הוא ראה האגרת מה שכתב
 ד' ויזמן הכל לר' דוד ישי'ם לברכתו • ואכירי עתה ככה עלו • והיה כתוב בו • שהוא ישי'ם שמיא אשדוק הכתבים הכל •
 שמורה לא יפלה על ראשי • וזה הראה לר' ד' ישי'ם בפרנסתו • תו הסיד ב"ת ע"ה כל ל"ד ישי'ם רצה לתת לו מעוט
 בפרנסתו שיהיה ד' ט' אחר שא"י פתתי בפרנסתו שא"י הכתבים בכתביה • כדי שאשדוק בו ואניר שמאכרו הכתבים •
 שיהיה הכל בעונת הכל • שהיה ישי'ם אחריו מה שכתב ד' שיש שיכתוב (הוא גיסו של ר' יונתן)
 ל"ה ד' יונתן הכל • והסידק היה כתוב עם שהוא כוסע אל"י שכל כך ד' וד' • כהיום כאחד מחביו • ואספר אחרא עוד •
 כל הכל הסיד הכ"ל בעונת כל' יכת' ס' שלא כפי אל"י אחר דק בפניו הכ"ד י"ו • היום יוסר דכישך "ב'
 ומחשת ע"ה הל"ק מה ק"ל ליסא :

יאלץ הק' חרדי שונה בק"ק ליסא י"א : הק' שאירי כהן בעמוד ששטון הכסן ונ' למיסא :
 יסק' בני הירוש' בהר' ר' אברהם סנ' : יעקב אליעזר לוי לוי בהר' מ' ו' ז' :
 ישה יצחק חסיד אליעזר לוי סנ' ל' ז' : אליעזר לוי מ' ז' :
 עופי הכתבים מסר הרב"ח ב' קלמן הרב' להגאב' ז' ז' ד' שלו : ולא נעחקו מפני ח"ה הגדול ר' ל'
 וחבר' יודעם ונתפרסם נ' שנתגדר אז בק"ק ליסא • כי הכסור קלמן הכל הכיר כידוע ספר יודע • כ"י הכקרא ואכזא
 אל העיון מלא סר'ו • שפתיבת ידוע על העין איס דר ואיז' ל' ותורתו • אייבניר סר' • ועיינו בו כהרז ונ' ד'
 רכנול שהדמי' ולכדיתו חיד' • אך ה' ל' וט' אוהביו • שמהפכים • נזכותו ואחריו נרדף לתת לו ישי'ם בתקלה ולס' שום
 שיה בקא • אזני לליוד וכות' על עמו • וכתבו לו והשיב כן הדבר אחת שהספר סבול הוא כתב ידו • אך הוא אינו מאשיך
 יעס'ן • דק רצה לקוד דעת אנשי כת שלו ולפסוק מודם • לכן חזר להס' סגור לטובהה שלו • למען יפחדו על מהתוריהם
 שיוני שנים על זאת המופא החרוה • ושמו על מקבלי אשתל' צעולה בו שבה לירש ע"א ולא יצטוו ולוקח מהם קללה •
 לכתוב שפדנה לחרות ולפדנות המקבל • אז לנו מיום הרין והסתובה היאך יעמוד תופסי כעורה בעלי משכות נוסף
 פנים משפתי הרבים עם סבולה • וכמה נוספת ע' על זה ישי'ן ספר ית' ק' :

העתק

אזה באזה מנוף ב"י הרין מהור' יואל נר' קק' ברלין • שביד הגאב' רק"פ מיץ יזבא
 לידו מהגאון הישיש ה"מ מהור' יהושע נר' אב"ד רק"ק ב"ם רמ"ן :
 שודעת זאת ככל האהן • שפלה שותאף שהיה ונ' נלם כפתיה ונזקפת זעולה ויורד ונזקק עד נוקבא דתמותא רבס
 שאותן קישימות דתומות זמנות האלה • מקו והממס והכר'ה מתיבות פדונות מלתא דמשתע ונקרא אפילו
 שתינוק דלא עמיס ולא טפס • יתמוס ככר אף לאינו תומס • יתשתף עם שמים והכר אסד • כל השומע הוואס מתייב לקרומ
 מלגו ויחבר ארס זלפיל • אך וזואל' וז' אסיף שותאף על שותאף הראשונה שלא רתישו אבות העולם ולא מסקי במתיה
 דלא שומע הלא ב' אורו טעמא דהאי לפנס • עמוס ככנס ויזאף מלמס קישימות שכתבו כזרות מן דוד למעלה עתיך
 אפתוך כזרותך דוד שות' זב"ד שכות' ש' כן ד' ד' ר' ת' • הכיטור ור'ו כזות הכותב כזוב שיה ענין שתיך לפסיף
 כן דוד' לתת כתב דוקא ב' יו • ולא כפי' אחרת לפי לחזקי האר' ז' ד' ד' שתיך הווא' שפנות דמלכות א' ק' ע' הוואר
 עתיקוים • לרבי לנזקק שיהא דפדוס נוקב' כן הווא' כספי הנקרא כסם ואכזא היום אל שיעון אשר עמס כזבת ופרס
 הכדפת כזבו בקימות הללו • ז' ד' ד' כ' יען יז' ד' ד' יז' אף להצדקים על התורה בו • אף סובב עמיס אפילו
 ל"ה • יתן שאף דק כלל • ולבדך פדוריס שייב ארס לכסודי יפס רוא עד דלא ידע בו • דהוא קתים גמורים וכו' •
 שנתק' ז' כ' ז' • ולכדוד שהיה ב'א עד הראש שהיא סוד ענין א' אשר עם השתמוס לאלהים למן וזו • בקש דוד לפדור' •
 אף סובב ונזק' • שוד כך אה • דע' ב' עמיס ה'אית' מוונ' ע' עתי • א' כהוא סבור דאס השכינה • וגם אפילו איתו וזו •
 יתפסל אליו • ה' ח' תפלה לעמי כ' יתמוס • שהוא הנקרא עמי ורובק על הסוד • עוד כך אחר • וע' ב' שהיה נוס
 כל המנות על כפי' כדנזק אורש דאזניות לעמותו • אך כל ק' ונזק' הוא הכל על א' • שהוא בקרא קדוש ב"ש • ו' ס'

הק"ה ה' כתיב תפילין והוא הכל מלין שהוא בסוד כלל אשר כלול דו"ר ונרדף לשמור המצות ו' אך עתקא קדישא להיות סל"ה
 מוסר פאתו ומסרד היטוב כל הסינים ונמאר רק מסדים גמורים א"ג לפמות המצות ולקיים התורה . מ' כל לטון פ"ס הכ"ל
 ומהו תבין סבור שתיק מסעב ד' . כאשר כתב מסים מוונע עכ עתיק וידייק עם חטי"ם האמית' שהוא נבי"ט' . ולפ"ד
 בסוד מתיק א"ג לשמור התורה והמצות . או לאזכיר סכך מועות . ודעו עתה עיני פנרע שבימינו עלתה זאת המבטפת
 ונרעת מעארפ . ולא פסקה וזהו המעשים הללו ועדיין יורד ב"ן . א"ס הוא מורה שכתב אותן הקמיות סבור עתיק
 כו' . לא ימצא מענה כפי . וספדי בשקקים סעד הכה המרעתי . ואשרי הפזרת ידידי הרבני מהגור ר' נבי הירש בהגאב"ר
 מפורד ליב אב"ד דק"ק אטמטרס . ונס מעי לידיה יתים לא בביר אגרת שכתב להגאב"ד מהורר יהוסט בר"ו . וכל
 השאלות ששאל לבר . שנתאלו בעקומות מסרים הכים תשובות השאלות הללו בכפר מזור אמונים . ובהקדמה לספר היכל
 הקודש . וכספרי שלסופים וספרי קבלה בדפוס ובכתב . ועל כתיב שאלות והתרת הכפיות ששאל . ידעתי בבירור שש
 הוא לא ידע . ואינו אלא להדיל ולהכשית . ועל כל אלה ידעתי בוונתי . שרוב השאלות הובאגס בכפר ואנא היום הכל' .
 ועס נמאכ לבי עיניו תמכתן בבירור עפ"י תקול דרביס . גללכן שעיפכסי בכפי וגלתי קצת קלונ . וכדי שלא
 לשבור על לא תעמוד על דס רעיק . שהעיק דברים נגד בבירור הגאב"ד מהורר יהוסט בר"ו . אמרתי לטע מנא .
 תיבת א"י שכתב . פירושו אלפי ישראל . בוונתי פל דשמו לעמי . ימך כחשם ב' פעמים א"י א"י בקמיס שנתן לר' לוי
 ריקסי בהדימות פלום . נס והויכוח משיכורי טומאה הספר הכל' . ואני קרית בכפר עוו לאלהים ששמה
 המתוכס קיון . עולין הכרים בהוייתן כמנאן אמר עם הפזר הכל' . וכדי שלא לטועת חשבתני בטומאה זו יותר . קצת
 ב'אחרים . ודי כעת כוו :

דברים הנזכרים מספר ב"י המחועב האפיקורס אייבשיצר שחוק שמיא . כבר הוצגו בכפר חח"ק
 ידעין גם בספר שלה"א ובמ"א . ומי העור שלא יראה וירגיש בטומאת בית הסחרים שבקמיעות
 המקומות ממיץ . לא היה מהצורך לשנות דברי מו' מרים המאוררים מאלה . רק לאפוש' נברי .
 ולהוציא חאיש הנ"ל מחשה . כיאלו הוא בשפל לעוברי עבירה . והשכים לפתחו של הסי' האכור בפ"ר

גבירות ערות

במוחב תלתא כמא הוינא כד תאא קדמא האלוף סמוונס במהורגדלי' במהור' רינשן הלוי והסיד כמורת ערות
 באס לא יביר וכמא עוני והגיד על אמונתו ויהדותו איך כפיותו בסקלאב . והיה מס' יקותיאל רופא מוילנא
 שהיה באיטליא כפארס ובמנטובה ושעס את חיים לונאטו הידוע . שגידע וזרז ותהלים שדגים כמפורסם בעולם . וזש
 הכסיל רופא איליה היה באותו הרעס וההנהגה שהיה בכל הארצות על עסק לונאטו . ולמד ממנו כל עניניו . וכדי עמו
 ספר מספר הסי' חיים הכל' . כרן גדול ומנס . והתחיל להסית את ר' ה"ל לאמונת . ככת המרורה השדסה האמריס
 משיב כבר נא וכבר כתבטלה התורה בכללה . באופן שאין עוד סיוב מצות לנחרי . וכל העבירות המעוררות שבתורה הם
 תיקוני הכנס בעת הזאת . שכבר יצאה השכינה מהגלות . ומשי יתיב אפיתא דדוסי . והוא הכסיל רופא הכל'
 כשכע מדיב עם העשרי בריוה . ופיתה להר"ג הכל' להתיימר עמו בעקוב כפרד שאין בני אדם שרגישין בו . ומש
 האיש ר' ספינה שטה על פני כמים . מסגיל יקותיאל רופא הכל' אלייבל המסתורין שקיכל מרנו הסי' לונאטו .
 שהסליג כשכמו . ואחר ששעס יחד פעמים בת קול שינא ואחר לונאטו מליך רבי . הא גבדווי א"י כו' . יעציתא
 עילאה לאקדמיה לך שלם וגלגלה לך דיון עילאין כו' (וכעין שנתפרסם ע' כתבי מוסתר של הכסיל ומברו אליו אולינאכ
 מר' יעיון כתיב ק' והגיד הכסיל ב' שכל התלמוד הכל' . וזנה לתפור לו יודים שיכין בהם ועטוס סיני . מע' בוא
 עכברים והתלים שדרגול כדי לבטל החשבה . וע' זה יראה שלא פלגות . גם אמר לשר . ונתן אייבשין הוא בהפרס
 נחת טלס . א"ל פ"ט לא ראה אותו חמול . עבדים הם היטוב זה זה . וערכים אגרוסיקסיה אלגה ב' ד' ד' ד' ד'
 דעה אחת מה אשר וסטה ודברים אחרים . להסר דרית אבותינו ולהסיל קוסע מורתנו . ולעמות מורה קדשה שכל הענות

בית יהונתן הסופר

פגולות : ופעודת ליתן אלה היא טובה ועלוא : והכאה לנו מדרש הנעלם להוביח זה : גם סיפר ר' ג' מהקים האויל
הרופא אילי הלב הכתוב : כברה מאמונה שלו . ופינן תרליין ענין מכרה קדש (ר' ע"ה הקדמה היא בשינים) מטכרת
לכס' וזכה משותפת לכולם . ועשו לה כתשטיין יקרים . ואשה את מאנשי אותה הכה הכירה כתשטיים מהו בוד הווכה
אנתן לה בעלה . והכברה של הקדמה היו מחומנים ומזוינים . במאוסין קאלפין שוין לכולן ובטאר שינים . כדי שישי
פיכרים זה אלו זה . גם כחמנטיים . כל ה' של ששנו שפי ה' ל' היים פ' . שכת תקי' ל' ס' ק' באלעוא : הערוז וענן פ' פ' .
באם עוור כהרז אב' ד' תהורד שיים ונ' . הק' בני הירש חסונן :

בש"ל חסנין הוונה נכריה . תראה לשיל במכתב הרב השמיד כהעורר כתאל ווייל תפרא . ותבין שגם סם הפכה
בה"מ של הנרא"כ ו' ל' לזכות . והיה לס' ג' כ' וזכה נכרית משותפת לכולם . וכה עשו הפועלים בפאלד לית כת
פרענק-שר' . עיין ספר שמוס . והוא היה מכהן קדום עזר למנאטיים . עמ' ר' קהלת פ' ס' בל הדברים יניסם זה ס' כים אשה
שייה לכולנו . ע' ידו כל הדשים שבהת התועב אייכטינר שר' יי נעמו בכת שלו זורמט של שסירי מולם . כמו ר' ס' בנו של
החולב ר' ש' קראקווי . סכתב אלו אייכטינר לתקומו בפאלד' . שיבוא אלו לפרא : והדיחו לזכות מבני חמותו הארורה
שדעה וכל לפרא והוד' . הוא שהביא כתבי פטיות של אייכטינר לחסו פאלד' וכן ר' לוי אכיו של השסיר ר' גר' ו' מבראד
היה כפרא והוסת אר אייכטינר . והביא אלו כתבי הקינות לס' ונכמו רבים ארתי . וכדאה תב' שדברא כל ל' שוד ר'
שקוסה . וכדו של השמיד כהעורר יונה ל' ס' (שהדשים ט' ש' שלו) נתכס בה אלטווא בתינות ווי כובר בדדות כחמוים
הכמרים . גם פיתם למסרת של אכסיוא שלו לזכות עשה :

פ' חמשי און ועמל נאוף וזכה שם וגול ככלו תלא עוף . כן תלא בתי אייכטינר ודרש מרשים שלו בתי . נוכל
לעשות עבור כפ' . וכבר כתפסוקן קת בעולם . כמו מה שנטעה בדימו עס הנער דקות . שכלה גשרו הרב אל
בתו התאלפת וכדונטע תשעועים . ועם ששה לנער משרתו שהפקיד בידו עס סגל סנים הרבה . בלכתו בלשיותו לכי
את אשתו תפרא . וסיכן בעניו ופשה שלימותו בעבר נאון לרבו . ובפויורו תבש חמו את שלו כפר כפקדונו ואל' איני יודע
מה אתה ספי ומת העבר כראבון נפש . ועם שששת אשתו לאדם אחד עמיד שהפקיד בידו ארנו עם פקודות דברים יקרים .
אנשוד האים הוא למאול חמה ארנו . אחרה שנגב חבית . וכתבה על זאת ונטעה . ולכפוף נודע שהיא מכרה
חאותם הסקרות הסזנות ופגים יקרים . לתנרים ולכעלי שניות בתי .

כברה מה שפער הוא על הכזובה . בעסק הרוב שהיה ללכי חדינת לוטרינגן עס עמיד מופלג כילי חניי חדינתם
בענין משה שלך מדים שהוטל עליהם . וכברו פו' ת' ק' טי' בנריו רב שלהם אייכטינר לדון בין הנדשים . והשפיר
ה' ל' קנה אותו בתינ דמים לית יה ואנכמו לזכותו כדני . וכן ששה נתן בידו כר' לפטרומן הדין . וכטנת וודע הדבר
לפ' ט' טי' מאלוהו על כך . כישע ונטע על שקר . וכן מל כשזנותו בענין הרבנות . וכן הרבה מושק עשה סם כמו כפרא .
פס כעבור כפסד' הסכיר את הדרך כד שטעשו בו . ובעבור זה נשקף שסם בתלן גדול . כל אלה דברים ידועים ומפורסמים
לכן לא תאריך כס :

ענה נרשום קצח סמעשו המקולקלין ורבינו הכבוערים של המי' הרע הזה אייבישיצר אויב צר
צורר היהודים . אשר נתורעו מיום שנחבל לאב' ר' פנ' . ובראשית ישיבתו בק' אלפונא .
בא רשע בא גם בוז ועם קלון הרפה . ולא נציג מה שבכר נזכר בכפר ע'ע . גם לא מכל
החבולותיו ומעליו הרבים והרעים . אחר שנחלע הריב של חקמיעו : כי לא יבילם שפר גדול
וכבר נזכרו קצחם במקום אחר :

ספר ר' ולמן ויירש (עס שהיה כמיי קרובת אשתו . שה' טבי כשפי ו' עס) איך שפצת חמו לדן בפני האב' ג'
קודם הוקן ר' . ע' הדשאת ר' אפרים לוי . לפי שכו של ר' אפרים לוי לטד אז בימיתו של אייכטינר
בתי . על כן בעת כרא' ל' מיעור לזרעט כפולה . וכסבור היה שר' וויריש לא וכל לבר טקאי . ולפחות יבאנו ליד
שבוטה ויתפער עמו . כך היתה משתכנו . אל' ר' ולמן ויירש סיב אדם והיר ככפיו ושסזנותיו : והביאם לפני הכ' ג'
מראה לס' בליתו של אייכטינר ע' פ' כתבי עניו ואנדותיו שהנניס ר' נ' ככר אש : וע' יתגלה ל' השול וסכלה של

פנינתו לר"ו : והקורא שגורא ל' נכנייש לא ידע מה למנות על ריב לא לו : ומאמת הזושה : אשר לסב' ד' שמואל מקבל עליו לספר הדבר ולהקיש הריב . באופן זה נכפד רד"ו מחנו . נחמקע הדבר ולא יוכר עוד . והדבר מפורסם ידוע בק"א לרביינים ולכמה בני אדם . ופעמים רבות ספר רד"ו והודיע הדברים בפומבי . ומקל על שמחקק עשה להתקבל פה על כסא הרבנות דר"ק . ופ"א הגיד כדברים האלה בפני רבי . והעליף לדבר בננותו של אייבשיצר . ועד כן אדוני מורי . ואל' למה תדבר אלי כדברים האלה . והוא בשני קרובות וקרובת אשתך . ושוק דכריו שאכלו אם הוא אדם גדול בתורה (כפי שנטל השם בעולם הסקר ובתפילה) . מ"ו זה אשת צמור שאין לה נאמנות ומשוד הוא על דבר שמעיון . ולכן לא נאה ולא יאה להיות רב ודיין . כנ"ק כדאיכא דחשקין מניה מעונא דבינא לא דינא . בענין הזה וכדברים האלה היו דברים של רד"ו אל אדוני כר"ו . ועד נשמק באין סלה . כי לא שנית במאומה תליה . ואעפ"כ הכליח מעשה ש"ש שגם רד"ו ע"פ הסגרת בני העשפה כישי באותו מעשה של קבלתו לרב דר"ק : אבל שלם איתו בראשו כחש"ל :

(2) ברה ששם כספ' ד' בעבור דרך שם . ובפנינו מתפלה שני הגדדים שהפוכים בשלוקת בעש הדיא . והעד של קולפמי היו סומכים עליו יותר . לפי שם לו בהם שייכות של קורבה . ומסבוח לישרן ואם גדול יודע שפר . אך הוא כטה אשר נד התקייסם קאשי . וזה היה בתפלה . ולפוק אליו אליו שאסו בו . כי הכירוהו לויין . וזכין מכוור הסכפך דרך איש וור . לסיכך געלה כפסס אותו . והעדו לשלמו חסס בבושה . ומחלט מעסס בבושת פנים ובקלון . כמעש שלפס בוד . לולי שהיה ללכת . ולא השיג מס תאזות למלאות טיסו דירסיס ודורנות . כמו שהיה רגיל להסומק . ולהשמות הסוץ העם בשלוקת לשומו מדברת גדולות . גם מאז לפני שלשים שנה . ככר נודע בפס' דמ' כבלות ומינות וואטיקודותו . והיה שם לאלה ולקלה בקרב עמו . אלא שגדס העין לשנות עליו מפני כבוד העשפה שלו . ועתה פשכו שכבר נהפך לאיש אשר איננו כסס ונודע ונתברר בפ' שמואל הוא הדין מתחלתו ועד סופו . ושם פתחו תפלה קיימותיו שנתן על אדוניהו . על כן מחסו בו טובים . וספרד חסס כתרפה . ואעפ"כ גם הם נכשלו בו אשר כך . בהתמורד שליו רשע הרב' לה' בנ"ק . במש"ל בעוה"י . ונטולו כ' עוזרו את שלמה עתת ידו . ולא נאריך במ"ש בפ"ס . כי הם יודעים הדברים על אשתך :

יטב וישירו :

(3) נחקבל כנ"ק בעול ובנשים ובתפילה . שלא נשמע בזה . כי מלבד שהתנפל והתעין לכל בני משפחת אשתו וזולתן מחזירו ומילה פניהם שיסתדלו לשבר ולכעל התקנה שכן כ"ק שלא יתקבל לרב אב' רמי' ש"ל קורבה . ולכן מתפלה לא היה עולה על פגעת שיבוא שחזו כרו בעין העוניים הראויים להתקבל . כי היה חשוב פהול נחמד אל הרבנות דר"ק (ולמד קלא ביטא דכסו שמעמיה שהלשו הקדום מפראג הכל' . שהיה מפורסם בעולם) . אך הוא לא כל ולא שקט להתפעל ולהשתדל להגות ומשכתו אל הפומל . ולא נסתפק בעה שכתב דברי פיוס ותינה לבני משפחתו וכני משפחת אשתו על הדבר הזה . אבל הרבה ריעים גם לראוקים . וביחוד לוי' שהיו אגלו כמו תלמידים וכפדאג (אע"פ שלא היוו חמוני מאומה) . ובפרטות הכניע עמו כחיל כך אל ר' צמורש עלמד בבית ר' וואלף האלי ולר' יצחי' ברטלויא . ומספרו בוודעים והדואים הכתבים וההגרות שהחליף עם הכל' על הדבר הזה . דברים נפלאים מהפגנת השנא וההכנעה שעשה לפני אלה . והעלה לר' ש כל רבני הדור . הפעישו מיהא לו להשנה ולראשי ישיבה ומנהיג שלו . וכל הרבנים שידע שהיו להם דמות כנ"ק ע"ד הרבנות סגליה בנות . גם על אדוני מורי כר' ואיש עם וישר שברא עין הכבוד והנהוגה בשקט לבו . קבר רע . באגרותיו הכל' בגלוי וקלס גדול (אע"פ שלא הכירו מעולם) . ועוד שהעליף בשכחו מתפלה קודם שנועד עיניו הרבנות . בשבא לידוסטר לשם שמים הנדיל ענינו . וגם אש' ב' בספר תפלה של רבי . אמר לר' יודא לוי . אור גדול כזה יש לכה בקהלתכם . כחש"ל בס' ד') רק כהביל שמעש שיש לו אהבים רבים הטוטים אחריו . עם שבאחת אדוני מורי כר"ו . שבא את הרבנות כידוע לכל . ואלוסי מי אמי כי גם מזה אות ומופת על עישוש יראתו של הדין' הלוה . האומר אני ואספי עוד . כי אם היה לו רק איזה רושם של מורא שמים וכבוד ת"ת . היה לו לחכות עצמוהו : אפילו אם היו עובדים אותו ומחלים פניו להיות לרב כנ"ק . היה משויכ לרסב . מפני כבודו של ע"ו שהוא זוכן סס . ושחזי העוב ומעשיו מודעים בפערים יש לו חוקת אבות שלמה דורות . וחובשם שלא תפסק תורה מורשו . סכן תקיים בות'ל' . שגם בניו חופלנים בתורה והס דברים גדולים : ה' ! ואדוני שייבנ' כ' בחזונו לכמה כ"א כנ"ק . והפסיד הרבה אנלס : באופן שאכלו כמד אשת עיני

בית יהונתן הסופר

פלגד היה עשפיק להניח לו הגדולה ולא להשיג נבולו • כ"ס בהתקף כל אלה • טבל המיונים ירושה הן ד"ת • אמילו אין
 שבנים עמלאן עמוס אבותיהן בכל דבר • על"ט בכב מונחך כמוהו י"ז • והראה בקיאותו ודיעותו הגדולה והרחבה בכל
 פלקי תורהו הקדומה • ועל כולם עשיו העובים ונדתיו הישרים ויראתו הקודמת לכתתו • והעבתו לעמים ולאכיונים
 ונ"ט ס"ג על אדם וכבוד אבותיו משלשה דורות וכבוד בניו הרבנים וכית אביו ומשפחתו הנכבדת בשולם • והוא יושב פה עמו •
 והעין ה' למקום כבוד וגדולה משפחת • שהי' לשום לכל זה • ולא להכנס בתשום שאינו שלו • מה גם באלמות •
 ובקוון יד וברוש אגמים שאינם הנזקים • ואם אולי יושע שחך דברתן האות הנחמד ה"ל • שא"ו לא היה סחך בגדולה ובמר
 לו להיות קבל נקיס • ודעה בשתי ימים כל האוכרים לו דבר זה • כדוע נק"א • ש"ש היה נרין להחלך בו תפלה •
 אם היה בו סימן יסדות ויראת שמים • אכן קת"ה ל"טעם אונם ודק • כי אמת ידענו מלא היתה לו תקומה עוד •
 יבק"ק מן שהרש לעשות שמה גול ויחם ושכופת הוא • חלד דרכיו הרעים כהדלות ושאר דברים מכוערים כפרטות כמבין
 מסקי הנכור • וכן עשה סחם גדול כמדיות לו טרינין • שמרנה בדנע כסף לבכר אלם • בשומד סכר לו • כמפורסם •
 ונ"ט זה הוא הנה אמו • ולא נתן לו הכסף שהביעשו • וכבואו שמה לבבות מינו מכר שולמו • כשם איתו האים העטור
 מתקומם שט"ו לא היה הדגל והפך בו • ואובריה זיל • וקבר הפכע להשתדע כל ככלו עט • כשסקי ממוון דימוד (עם שלל
 ג' דע דבר התקדשות בלי ימי היותם) והרבה סבלו ממנו עד כ"לאו • והסביוו עו"מ"ק מן ק"ק מן לבדו עש"ס עכ"פ •
 וספר ככד אחר ששע מש"מ השער שבחין סמו"ג לוי • שסכעו לו שאפילו אם יניא עליו שבי עטור • ישתדל
 ויפור עליו להוויא חס • לפי שהוא חסיד וסורס וסודות כבין קהלת • והוא ידע כל זאת כי נכאם בשיניהם עד מאד •
 ונ"ט ס"ו האפורסם שהסביל ותקף בכפר מלך פרנכיא ר' בערמן שסייאר טא איתו לעמד • על מסקיו הרעים ומעשיו
 שהקפידו • ובראותו כלבו כי בלתי אלו הרעה ולא יוכל עמוד עס • והשתכל להשתדל ע"שלושיו הגרועים שכתתו • ואמר
 ככד לקם שבר הרבה והמליקס דברום • למן יתאמנו בעבורו לקבלו לרב בת"א • והוא הספסג"כ עשהו התפעלות לקבל
 נ"ט לרב בשירדא • וכי יושע האת • מה ענין ק"ק פירדא הקשכש כער ק"ק מין קשוכה והגדולה כמלים לפחות •
 עמן מינסות שבאכסנו • שהיא גביה לפ"ם • כמות ואיכות וקהלה ישנה • ואמילו ג"ק אינן סבובים כער ק"ק מין •
 תדע • שהרי ק"ק מין קבלו את ד' מן ק"ק הא"ל ד"ר ג"ק לרב מניה • הא"ע כ"ש היא שמונה יומת • וכסדה וו כפה ר"י את
 ונ"ק מיומיו לר בכפר דכנות • ולוי ו"ה נהיה כוסם למס ויוקר יונ"ק • והיכיס ד' להשתין מרכנות דמין למירדא •
 שהיא גבה תרבות סנות מיומיו • הלא למקום היה נאשכ בניו הסומע • אבל משה ואת כוכנה כדי לאיים ולהגוים לק"ק
 מין • מלא תניע למס להרעה • כקשת ק"ק פירדא איתו ממש להם • ועי' הרנים לו מעט עס • אבל עכ"פ בלה נכסס
 בנו • ועדו עליו משכנות לשלמו וסם כבוא סמו • ועל כן כניעו תור הכנות דנ"ק עשה כל מה שבכחו וביכולתו • ככתבים
 ואגרות בכל פאשט ופאשט בכל מיני תשכולות שיוכל לפייסם ולקרב דעתם אליו • עד שכונו בשאלתו • והפתיאים לא כחו
 בעת מין כל תשכולות הי"ן להכין את זאת • כימה דקו לעשות כל כך תפעלות והשתדלות והכנעה ורנינותיפיים • לא
 יאחז כי יוספר אמילו אם היה עושה כך לגדולו ק"ק גנים וזמלים • שטנבוים עד לשמים • והכתיים גדולות וכפלות •
 וכל זהמה נזכר להרם גדול • הושב כבדו של מולם לפי אדוניה • אם לא שאלת השעה דוקתו והקיסר לו לא יוכל
 קום • ועכ"ל לא הרניו • כי בני משפחתי ומשפחת אמת מקו להרים קו על ידו להקיים מאשפות שפלות • והפתיאים
 סכ"ל הסרסורים לר"ש כיתה לבש בכפר שכלהם • והכתיים לעשות ראזי הסדר בתפלה כבוד והדר • על כן סלכו
 ספתאים חנית לבית משה למטה דמליה לזאם דברת לב • האמנים דנ"ק לפיות לבנם אליו • והתכחו שלא למסות עסק
 גדול משכחו כתורה וכדיעה • שוארן השפתיים • וא"ר ראה לפ"ד • לכן לנבאי יסב לו לכרעוה • אך הגדילו
 לספר מעבדי כפלותיו ונשו וקראותיהם מלאה בשולם • שידו להיות ספ"ס • זה דבר קטן אמלו • אך ל' להמית רשע
 ברוח פיו • ולמליה להקטיר למי מרעה וכרעה לו • נסאל האשים קלות דעת סלכו ודברו שיכנסו כפולין לתת לו דעות
 על הכנות • והבניו לכל אשה חרת נפש ומנות כיום • שיזעו לין ויזכרו כניסם כספן • כי בירוש' משתחות
 שלא במסרו למלך • כללו של דבר לפ' דים לו יכולת לבנות כסתי ובאין • וכל אחר הוא גורר יהיה יעשה ויתקיים • וכל
 בני ק"ק יתו זמלים ומקרים לכל את נכסם • לא יוכל אף לשיגל דברום • וכנשן הרנים כאוני אגמים בארסו

שלקחכאלי ופרקו נזעיהן מאזכיהן לעג"ל הלוה • ויבואו הנשים על האנשים בכפיה (ידיעה) ובפתוי והפגרה שנומה •
 עד שהיו מזכרים להשבע להן על הכר הזה • שהיא דווקא יהיה רב כג"ל לא אחר • כאזכר זה מצאו להם ערים כנורות •
 זהנזיל עיני היטרים פני הקלה הכשרים והזקנים היודעים וחבירים אותו • ימאו שיצא עליו הלשו הראשון כפראנז וקראים בכל
 מעטיו ותכבולותיו • והיה עם היותם שיקרים ככבדים ויקרים אנשים חסויים ומסורים • וקמט לבטל בנין הילדים
 והפסותים • הסורחים כערו מאד מאד • מהנס שהיה פסול ע"פ התקנה • אבל לא הועיל להם • כי המון הפס רבנו
 שליטה עד שהיו בטלים במעוטה • והכריזום לפרוך בכות התקנה • דאדעתא דכפרא רבה בוותיה לא נדרו • והגליה
 חמשה שטן כיהיה • ככראה כימ"ה היה לגבות קובות ישנות מן הג"ק • גדיק הוא ה' לא עביר קב"ה דיבא בלא דיבא •
 גם נגור שיטל הרשע ביד גדיק קנאי בן קנאי • אחר שנתמלאה סאתו שלמין קשה הלו • למטן לא ישעו עוד אחריו • ולא
 יהא עוד לאחן נגף ולחוקק לבית ישראל • ובעו"ה הנשים קבלו טכרן מיד • תחת שנתקבל לרב של מהומה • היתה מהומת
 ה' בהן ונדל באב זכותן • ובבואו השירה לק"ה והנטיהן כפת שיבאו לקראתו לקבל פניו (או הודיעוהו עשרו ודאנת לבת
 ישימו לטניו בקולבא רבה) שאל דיאנו מאומה עוד מן או הלאה • כי שגו קמיש בדוקה ליה • אך מן או כואו ככפלה
 הסכה בהן חמש מין זממה ר"ל • עד שמשך ידו מכתובת קמישע • או געתי ה' לארץ כמש"ל ב"ם • גם ר"ז ויוריש
 התחיל לקבל תשלומין שלו מיד באותו פרק שהגיע המין לק"ה • בו ביום מת לו בנו בשור כארו • שכבר היה שחן מס בת יופת
 דרעוין • וע"ה היה נעשה כל עסקי מ"ה שלו בדרעוין • גם כנו הנשים שהיה מתאזנז ג"כ כמשעה קבלת הרב • בו בטרק
 תתה עליו אשתו וישבו לארץ אב ובנו כשכנו הוא • לא יכלו לקבלו פניו בהגיעו הנה • ובסוף שלם אותו ר"ז בראשו
 במיתה פתאומית ר"ל • והסרבורים ר"ז ור"י ששכנו להיות מולאים גדולים ועופלנים על ידו • כהעשתו חדי כאשט של
 פאשט לשוק ידיה כהשתדלותם בעבורו בכל כסם • והוציאו עליו סך מהמים בפאשט מעות • ובעת שנתקבל לרב טוב
 להוציא משבתם לפועל שמו • ע"ב כיתו של ר"ש • והיו שותין ומשתכרין כל הלילה כל אנשי הקטר שלו • אך הוא מיד כבואו
 לא די שלא עשה טובה לר"ש • ולא הראה לו אפילו סכר פנים יפות • אבל היה עושה ממנו שחוק • ומדמוים עליו באנשי הו"ל
 ש"כ כבוא ר"י אליו לקבל פניו • ועשה באילו לא ידעו ולא הכירו מימיו • הלאו יתהא יציאה כביאה • כי היו עושין מאמת
 שועה במור • וזה היה שכרו הראוי • כי שהי שקרי בו • או כודר לר"י כולותיו וטפותו שהיה משם לש"א כשם • והפסיה
 מעותיו להכל ולרוק להפעל בו • וזה היה הגמול בעד הטובה והעדאף גדולה שעשו בעבורו האנשים אשר התנפל לפניהם
 שתלה יתחנן אליהם בכל מיני בקשה ורציון ופיוס ותכזובים והכנעות והכנסות של שול וטקר • ולא דבר מדש הוא • כך
 היא תתנו לשלם רעה תחת טובה • הלא ידוע ומפורסם מ"ם לכנייין דוג כפראג • אשר גדלו ואשר נאשו וכתן לו ארוסתו
 בשע • ונמולו היה שפעשה לטטן לו • ולא וואשש עד שהודיעו לבור תחתיות העוני ומת בעוני • וכן שלם להרב ר"ן קרוב
 אצתו • אשר מסר נפשו בעדו להביאו אל הרבנות דמוין • אשר שכבר היה בתכלית השפלות כפראג • הקיטו מאשמתו
 קלונו והריוו מעפר ועשאו רב במיין • רעה לעסוק אותו רבנות שלו • גם ספריו ששאל מחוכו רעה להסויק בעשוק וחמש
 זככא ותבתם ולקאם • קללו אותו הוא וזומתו קללות כמרנות • על בן איין שלא שיטפה כואת לפספי ר"ש • אך היה כבוי
 טובה גם להפני פסול ר"כ • עני בדעת וול פושט על להם • כודר בארץ מרמק להביא טרף לביתו בועת אפו שמשכר לחלמד
 נקטע בסוואות פ"ח אפסרי"ד או י"ב ר"ע • כי בכל יום פאשט כתב לו • וכן קבל בכל פאשט ממנו אגרת • וכ"ה מכאף
 למיין הוא כיוקר • והתמידו כך קרזו למשך שנה או יותר • מייד כשעת שפטר הוק"ה ר"י עד שגא הוק"ה בן בקחוז • ועלה
 לסך מהמים לא עשה שטבון מזה אפילו לשלם הסוואה להפניו שלו מה שפור בעבורו וע"פ נקמתו ונכפתו לכוזבו • ועשה גם
 לזה כלמברו • הוציאו כפ"ת תחת אשר חשב רב"ע להקטטר על ידו כהכשתו • אכן כבוא עליו גרת הקמימות ובעת כ"ה
 מזה ופור לפולין • עשאו שליח לדבר עבירה • להיות לו לפס ולמליץ בארץ פולין • או נתן לו איזה שתנה והשתדל לג"כ
 שאחרים מאותה לסייע • אבל בעי הנשיע לא עשה רב"ע שלימותו עוד • אבל הודה ולא בוש במקום שער מס • שהדין עם
 מוריכו • כי בני מסק הוק"ה כנור הוא ראש לטעלים חסבלים כרם ה"כ כמ"ג שר"י • ולא עוד אלא אפילו תודת
 שנתקבל לרב דג"ק • רב"ע זה החמטל בעדו לקבלו לרב • פיו הכסילו ב"כ באמור אע"פ שר"י הוא ע"ן • אשכ"ו ליאתה
 הרבנות • ונעשהו המישיע לסדבר דברי שוק והתול • אבל באמת הוות נפשו דיבד • כי אשכ"ו שכתב לו להקא

בית הוונחן הסופר

ולתועלתו : א"ח היה לנו נוקמה בידעו האמת : ששת שהכירו כפראג כמו לומד בישיבתו : שאו בתכרר לו שפיה הלבו הקדוש
 היטן אמת נמור : ורכ"ש יש לו עכ"פ יראת שמים בלבו : בהיותו מנוגע הש"ך ו"ל : ריק דקדוקי טעיותו העבירוהו על דעתו
 לעבוד עבודתו כפריה כדעת כוב : אך עכ"פ לא היה יכול להכשיר האמת פתח לשונו : וינא חפיו פתחים הרבה בשם השמדתו
 באורח בתימה מה אני עושה : שאל עמו : והשיב לעמו באמרו מה בכך : אמר"כ הוא ראוי יותר לחלוותו ולוטרומי ולסודת בני
 אני עושה : כך היו דבריו בשפת הדין : סטרה בשדו לפתות לב האנשים והנשים ככוב ובתורה להוציא עליו שם איש אלהי :
 ולית דין ברעם ככל הכ"ל : אבל אח"כ בית ששבו ד"ש ורכ"ש לגבות שטרם : יתחבך להם לרושץ : ארבעי והכי כבו תרווייהו :
 בהפכה שפתם לאלל : כי ראו שכתבו ויעשו לריק והכל : ואמרו מה זאת עשיתו : אל הרבים ושטי כוב פנינו : טכסו
 ברוק ולא הוסיף להם מה שנסעה נעשה לערוב שמתת ה"ק : וכבר אשר השכם ומוטא אקד יאבד שונה הרבה : ומוטא
 אקד יכול לקלקל : מה שלא יוכלו אלף חכמים לתקן : הא למדת באגב : תמודותיו של ככל בליטל זה : הרע למדיה ורע
 לצריות : של עולם הוא כפוי טובה : כמ"ג גם חכמינו דוד ועבר שארו הרב מלוטרומי : ואינו לו לחשיב עמו : חספסיד
 שמונו וכבודו ולוקה בגופו סוף שחאבד גם נפשו אלו נמצא קרע טכאן ומכאן : וכן לקו רבים בגוף וממנו כמה קצונים גדולים
 שוויקה ובאר הקויות שירדו מנכסיהן והלך כל עשירותם השוטל לטמיון : והיו יוראין לכל בשר מאיצרא לכידא עמיקתא :
 שהיו עבר עובדי ישראל לא נט פכחו שום אלהים : ופושט מרושין : זה שלק אדם רעש : אשר לבו הכבד ועיניו הטע :
 בבוא אדם רעט הלו לק"א : בא גם כן : עיר כיכר במעליו השקולקלין : לא די שלא פור כתן לאכזרים : מאוסה
 מכל הבקש שגבה חכמינו : שכל מי שנמצא בידו רעט כסף הכיאו לו לדורון : כסבורים איש לאיס
 בא לעירם : מה שלא וכו הם ואכותיהם משולם ולא שום קהל בפולם : לפי מה שהוציאו לו שם בעלי דור הפלגה תלמידיו
 העפטים העקשים הקמים ככוב טא : והיון ססם הסולכים לתומם : האמינו בדבריהם : לכן עם היות שאחרו עליו
 ג"כ היותו עשיר חופג : והכעיותו שיטתו לכעיים ולפטריות בעלי צו"ח (הנכרים לעשות לפעמים) חטובו ועמדו הנדול
 בגדנת לבו הרעב כפי הכשתו : א"כ אינו צריך להם כלל : אבל הם צריכין לו : הכל צריכין למרי טי"א : א"ח לרוב
 שחשת הטע היינון באים קרע סוה : כל אשר הוציא עמו לקדם פניו בתנאות יותר תכדי וכלתם : כדי להראות שבת
 תלמודאן בעיניו : אפילו הסכמים הכיאו לו מתכת ידם : א"ל העשירים יוצילו שי לעורא : כלי כסף גדולים וככדים
 פראון טעלה לכך רב כל מה שקבל בשבת ראשונה בנ"ק : מלבד חמות ומגדנות : שוך ממה שקבל הון שחק בדרך : טפני
 צבד הנ"ק : ומי היה חוצץ כןקשכה יותר חכמי ששפת אשתו סכמים נמורים ומדוכאים : היה פשוט אולם כי הוא יעמיד
 אמת : ומהיה פרכסת חזויה כריוס מעתה : אבל גם הנה טעו בשבועות ונתאבלוהא : אפילו פרוכה אשת לא נתן
 ששולטנו הולא : לקרובי אשתו עניים חרודים לא הכיאו בית : אבל כתגרשו מפתחו בקלון : ק"ו לראוקים : אבל לא זו
 בלבד : כי גול אמת את העניים : המפרככים בשער : טפק טחלם : עני אשר מעלם בהארץ הכיאו חנוות כטוחה טטוחה
 לאטונא : להרויח מאוזה : ובה עניו להראות לו כתב השוטטן להסיר לו חבירתו : לקחה אשתו אווא בעד הרעות :
 בכל החו" לא היה יכול העני להרויח אפי' מצי אווא : והקד"א לרונא : כיונא בורה לקבות בשר מטכטים בלי דמים :
 ובשתכסוהו תלמידין : טעבה אשתו לפרות בדברים רעים תנוורת השער שאלו : וגערה בקל להוציא כנויפה : באטרה שמוניש
 לה בשר כמס בעד ערשת בעלה בהוראות : והנרד קנב אקד לקבול לפו"ח ולהוציא חמות בכפיה : באטרה אלו לא יטעה בק
 בתקונו : א"ל אין זו המנהג בבאן לאכזר בשר בלי דמים : וכער ההוראות : יש לו שער קנוב חן הקהל : בא אקד
 לקח חטיו פתקא דהותכותא על אשר חכמי קהלה התבורג : שהדמים קנובים אשר ט' : וכער חוניה אשר כו"ש כשטר הרבנות
 ולא היה לאיש כינוי ההוא : טי' ככיסו : דק אשר והוב : נתנו לבנו שיחליכנו אליו בשלינגם : ולקחת אשר טי' בעד
 שהמנה : והסוין ולר העומה הלו בכל הזהוב : ולא הסויר לאדם ההוא כלום : נערים טעוודים אקל מליבת הסדות
 לעבור טלב כער לישראל : ומה היה פרכסתו : לא היו נחמין לרב א"כ זהו האוטה עד עתה : הוא העיל עליו מכס אדם
 שחרישה לתת לו כל אשר צייר"ט לאניטנה : וכך נהג בהטלת מכסים וככדים כדמה דברים : כמנס טעווד תאליו : וחס
 שנתן לו כל חפני : היה חכמי לו טכל : הן עוסות וכער ונכיונות הטובאים חיוון לעיר לק"א : וכן ביין לקח כפליט טי"א
 : ומינין לא שפניט של שום דבר אס נעשה בהכער אס לאו : אפילו מכין של שוטע קהל לא בדק כלל : ואשר לא נתן

לא פיו וקדש עליו ולתפארת • מה נהג אחר שנתהווה רשע התנולקת עליו • ונפלקו למתי כמות אהבים ואיובים • כל מי שהיה חזק שלו הכביר • אש פסיה יודע שחליל נכלות ממש • כענין שארע עם זיובל כבודע • מזה להענות את ד' לזב כדעניר • ככביל פקדע חמנו כפעות שילקן עמנו מן השמיטה ברנון למען לא יבטל את הרכים • וספור ד' אכרס השועט העומס אחר סודריו האומות כפכות וגרשו מכה • כ' התחסד לזכוד כבינו • כדי לחונן לו טילה לידר • עמו לפיו לנמרו • וזודע כמה פגועים הסכסיר גביות אסורות • וכן יין נחור סהיה ברשותו • של גויזון רד כלי שמירה יבלי חוסם • ותקן פצחות שנתרעשו • ע' פומים נכרים • בלי השגת ישראל • התיך בנציה אחר שנתן לו השגל די עכנו • לא יסכיק ספר • ייזוד לכאר כל מעטיו ביסוד דברך שבתחון • כי אין עינו כי אש על כענו • לכן לא עברו טבועות שמים שקן הרכס • סהיה לנו ולכליהם אפילו בעיני כל מחבביו מקודם • היה שיחה בפי הכריות • אמרו הוה האיש שסכנו להסכנו להסכנת בת הלתו זכינו לכל הכבוד הוה • באשר הכטיובנו תלמידיו הסרכורים בקבלתו לרב בנ • ק • ועתה הספך עליהם בלילות • בראותם שאין שינו ולבו כי אש על השועק והסרוכה לשמות • והוא כמות ולא יפגע מיניש וולגו • ועם כל הפחם שמש לא גמעה עינו וזכנו כטן רשעים תפכר • ובקש מן סו' להסויף לו סכר ונכס • באופן שיטמו בו יושבי שער ככל הפניות היו חסרס חרשים חמשיו הפלאים מהדאס כוסן קצר • עד אשר נחאס כעני הכל • עשה לא היה לו אוהב • כי עכנו כולם שנתאנו בו ובסקר ומרעה עשו הסרכורים • סלו להפליג בשכחו ככל דבר וכל מה חסדה • וידעו כבירור שאין בו שום דבר טוב כלל • כל זה היה לפני בוא עליו דרת הקמיעות • אך בענין הלעו סלו • סהיה שמשק ס' כידו להשיג • לנ נד כרוב פרחו ותפולוחיו כמש' ל' כס' ד' •

5 והנה כדי להשיג פנייתו • התכל בערמתו להכות הטון העם ישרם • בענין העלאת הנוראות שהראה בעולם עורבו במיץ • כדי להטיל איתנו על הנכוד שלא יהררו אחריו • מה עשה הסתדל ע' • סלואיו ככתר להביא לזכום בל' א' גליתם מני חשפי נסים שפעל ועשה ביותו רב במיץ האשר קרה כך לב' ד' סיון למס בא' אורע למען אגל אשר חכני עמנו סס' ונסתר בביתו • ונשאר עובדו כן מחוים כיד בע' • וכנאו היורש למס לקשת העובין הראוי • לו • כשס בו העשה ב' כפר ככל • ולא רנה להסויר סקדונו • עוד הרת מושכב בספתו • הודיעו דבר לר אייבטיץ להודיעם כדת מה לעשות באש סרו • מיד כשס לסו נזר • על הבט הכ הנפקד שיטיח ידו בתוך ידי הסכסר בת' כ' שאין בידו מאומה • או יודע סנדק סו • וכן כעשה • אך הית הסויק ביד השי ולא יכול להשיב ידו אלי • עד סכתפיים להתיא בלתי חפני ולהסיב סנול • איש שלא גדול מזה • הדי זה אשר • מני • היה לו ויכות עם גלס • והכס כראית סכומר סבלתה אלי • הרעה סכנשו אייבטיץ • ונאלס לא ידע להשיב לו כלום • בתשמער סכומר וגקס קנה סכרסיה וסעמידה על לבו • רנה להחיות עם יריית עול ספומת אל לבו פתאום • אבל מה עשה • פתאום לפתע השכיעו ותיכס ידו של סכומר • סכסאר נכס כחומר סקסס לא יכול לונו חסוקתו ולא להייד אכר • והוצרכו לנקס חטייבטיץ לוותר לו חיינו ולמסול לו • או נסתר אלו וסכה רושו אלינו יוהי לכם • ככה הביא סליות לרסום לפרסם בעולם דבר גבורותיו ופינ סרכו • בעשותו כפלאות לא נעשו בכל הארץ דונתתם • למען ידעו כל עמי הארץ חפניו סגדלים ורואו מחבו • לא לבד יודים • לכן קבעים ברפום ליותו להיות סמו כנרא גבוים ג' • זאת היתה תפולתו • הראשונה להטיל איתנו על הכריות • אך כבוא סס אלי • סלולו אס מאתו ינאו כנופים סללו • לא ידע מזה חאומה • ועשה עניו כחזק כשס רפה • וסראה כאליו אינו דונה לקיים ולהסניק הדברים • גם לא להכטישם די סלא • בזה נתן תקום לטועים סלו לטעות • ואחריו לזה ראה סגוה סלו • סאיורוה לסלנות סגדולה בענמו • סיבותא לפסיה • ונכרוו סעטשים והכסים סללו כפומי • בריכות וסנשוים סולויס ככרי לעכרם • וקרא כל סכשתון בעלה סודרס כנרון כראש הויות • וסספוס סמון העם כלסס סס • לראות דברי ספלאים • סו על ס' דלא • והכלבד • כי גם כןן הראה אות וסופת כינא חיד כנאו • כעדות סכורים מאתו סהולכים • גדלות • ולענין סהיה ידאזו על העם • וסענין סו כס' ד' סקצב אסר בוליק כסר להכור • מה זה הכסר • אל' כסר כסר סו סעכר לישראל • אל' אנו גוד עליך סכביא אלי מיד ככא' • אל' תשוב ידך למדן מי הכחשה • ועשה • או כנר הראש את סיו וסאו את די סקצב כסר • אך יי רנה סקצב להשיב ידו אלי כקוסק לא יכול • נקח כמר כפשו והודה • כי סר

בית יחזקאל הסופר

או נזר אייבנער ויפתח פה הכהנים והסופרים הקיבוץ אליו • הנעשה חופת בודא או הנעשע במוחו (כנה ספר אורח חיים)
אזכור עובר פליטה אלטונא • ואחר כי קול התור נעשע בארצנו • יענה הגדול מפנה לבס הרב הפדט הלו בקהלכם •
לאין זכור פה יודו עאמה וזה הפלא ענה לכתוב לתרסקים) כמוהו יתע שוה ואחר כוונתו • ככה יוכל לפתוח ולסגור
פיו האסון הלו • ארונה מכל אר רבו פשיו כדול • ואף ואלו כתבו בארצו לכל אבד ופס • לפדויע המופת בעולם •
על ית רדכו חסדיו • ועל ארצו זה וכו • אסף אליו תמיד כפורים נורים בוקי סריקי המאמינים להם שאמר לפניהם
באלו ראיהו בעיניהם • ירבים עבירים וירעו ויפיו וכליו • ע' עושים בסדרם לעמן ימצאו מן בעיניו ויפניו להם
די טקס • בכח עשה בתוך הנה פ"א בני יפיתו סריקים ופויים • עשה עם המשרת שלו טעמה רעם גדול למטה
בבית • והאיוט בצדד העקרה בעליתו עם נעריו בלחד עוהם • יעש המשרת ככל אשר צוה יוכא אל ררך לעלה אל
הקום רבו כעסק גדולה וקול יללה • להודיעו אף כעלה אליו רוח שומים • עושה למטה בבלול גדול וסוקה גדולה
עמה • לכן חסדי דוב הפעד והאיוה ברם הכער המשרת לכוז אליו להודיעו מה יעשה • בשמיע בני יפיתו הכעסק עמו
עם אז • ינו ותקסול לירד למטה לראות זה הכלל הפגום • אבל אייבנער לא הביים וגור עליהם כחדם שלא יזוו ותקומם •
כי כניחו עיניו כעכה • ואחר כי הוא לבדו ירד • וכבר ידע מי הוא הרע ועל איוה דבר בא • והודיע לנעריו כי הוא
אחד הולא שלו טעמה לפני איה ימים • והנה הוא בדרך חזלאכי כלה ער • לפי מהיה מוכזו כעיו • מלבן לא אפנה
שכח • וכל לבקם על טעמו חמו • שיהל לזויתירו מכני קף הקל • טעמם בהם כעניו • כדי שינא חנוסה
בקביו • עין ירד למטה לשמיע דברי הרוש וזה בקצתו • ירד אל הכית וזה העט • והנערים למטה יראים וסרדים
יש אז ינבט אל המדרגה לראות או לשמיע עין דבר מכו • מקוב הפעד והאיוה שהטיל עליהם חככה • כוסף למורא רבם
אנרצו • יחד עשע והוא עב אליהם אל העלים • ויפטר להם הקדוש באחור הכס כדברי כן הוא וכאשר דמית כן הייתה •
כאלו רדע האדור הכנור תארך שייב והולך מנורף טעמם בארץ מדי אל דמי • כלי מרגוע • יוכך ויחשכן אלי להעביר
עראתו וטעמו כנר ויחשול לו בדי שימא נכוס • כיוולת זה בלתי אפשר שיהא לו תקנה • אך לא כפייתו לדברי כעשע
חמכמו • ולא אפיתו ללשונו • כי הרבה לפגוע בו • ונערת בו והונחיתו כנוייה • ואלא נאכל טעם מה ק' פס •
עסר זה לילך כעשי כעשי • אחד סעברות צמיים • עוד טעית ונא עוד פסע המשרת אל רבו אל העליה כעק • כעטבו עם נעריו
לנחור • ככהלם עמוהיקול בעקה • הלא ישמע ההוארע למטה • טבל טעית הרום ה'ל ועושה קול הקולס יתרה ויכבל
עוללה גדולה תאר • לכן כעקה יתאר לירד למטה להקיסו • כי עוד מעט וסרעה כעשעו של הכער העשרת • אשר
התחבל להראות עמו כעתלק מרוב חמור • כאשר הור הדכו • ועשה עם תלמידיו בארע פשה בראשונה ליראם ולבלס כל
ישרכו לראות לסקן עמון • עם תוקף גורתו שלא ימושו מפשתייהם • עד שוכו אליהם • וכן עמו וכבוואו הודיעם שגור
הרוש עוד פסע ככר וכתקנה להמש לו מעטבו ונתנו • כי כחער כיד פלאך אכורי כעניו • יגע ולא הונס לו • עד שיטע
פגילתו • עכ"ל לא הפניא בו וכתקתו נס כעסע הוהת • כי כד עליו פטעו • ויפס לו מילך מודד כענו כענו • סוף
הדברים • ככה נעשה ג' כ' ע' אף טעמם הכער העשרת כחדה וירעדה על עניו זה • ועשה אייבנער כענהו • אך כעסע
ששלישית הודיע לנחורו • ובי כעסע הואת ככחורו רעמיו על הרוש הלו • ולא יכל להשתק עוד ועל לו כלל שלם ועשרו
לשלום • ולא יוסף טוב אליו עוד • והאיוהו השועים הכוטים אחריו • אכן אפ"כ כנליש שרעה ע' המשרת הפוא ענאו
כי כתקושט עמו ע' סביריותו • וזכורו כ' כ' חיותו כענהו כרעה ויכבוד חכם ועושו לו יתן לו והנה זה דרכו ככל למו ירך
הים מהנה נס כקראו • להשדל ע' סריקים ושפויים סכעכבו בעולם והנפלאות הגדולות טעמה תמיד • כאוסן זה יכל
לו עס איז אלטי כקניו ארץ • עס ככל כער ושוב תארך אשכנו ופולין • ידעו בני הכפרים לספר מחדושים כמים וכפלאו
בל אייבנער • וכן בארץ פולין • אפילו בארץ תוגרמא הולכו לו שסס הגדול הוה • לעמן יאיוהו כי הוא איז אליהם קדוש
ברק חושל כנפלות העלה וטעה • כל די נכא עכד כשתיא ותרעא • וכל כונתו בודא להכניס תוראו כלכות הקדושים והרמוקיש
ביו יא יען כלישל מוש על ה' רעה • להסוך כל העולם למוות • ויסכר להשייה זמניו וד' • בדרך חסר ענת ערושים
עלה חשכיתיו החושים • כל יכשלו כו הסולכים כמיים • עס חעשה של ראש הכעשה ה'ל ידע שוכר אודם לספרו למ
אך טעמו כהיותו כדעיקו דקוק שכל • ואלו כלל לא ידעו עמו דבר • ככה הפתלן כ' פ' • ביאור בה' טעם פו' פ'

מעשי נשים ונברות ישל אייבישציר

ר"מ ט"ב נשת קדושת ת"ס • כעש"ל כ"ד

9 אבל

מ"ע לא הויל בזה • מכר עקזו רובס עיניהם וידעו שנתאנו • וכל ענינו תפלות מוא וסקר • בפרטוע
 כי נורע כזו ונברותו ודעו ע"י • פני מעשים אחרים אחת יס"י • שהראה גדול כפ פעולתו • כנשים מאוהב
 הנאמרים כנריתו • הראשון • בן מוק ביתו • אשר עבר נפשו עליו להציא על הכנרת דאלמונא • הלא הוא חושש יוליוס •
 זה ה"ל נזרה חסרת כניו • שנפלה להם ותנזרה פתאום כיסה בן מבי • ולפי שהיו תולין הקללה ביהוקל בלו
 שדוע בכך • והנדים הניכרים ראו כו מחמתו נתעברה ברה רבקה הנערה • אך הוא לא בן ידעה • ונזה לתלות הסודון
 כנער חסרת שלות וכשר • כנו של הדיין ד' פייבלמן פ"ה • של כן הלך אל רבו אייבשציר ונלה בודו אליו • ובקש מענו להראות
 כזו ואת לטובה • להנילו מדכת עם ולשו של הנערה הלו • והוא הבטיחו לעשות זה דאבשר • או שלם יוליוס העשרת
 ס"ל מסדנ לאקס גדול וכבר אל אייבשציר • להולך לו דומן ששוב הלו • ומוכתו סיה להכין לו הכנה דרב ה' לטין כנערה
 תכבד' ירשת הסרנוק שבקרא בה • ע"י הסתכלותו כנשים • לידם מה כבטנה ושל מי הוא • וקבל את הנערה ככה • לקח
 ערווין עירה והניח לה לפרו לברכה יפה • ועבר הוא אליה שלא מתבייש סכניו • ותורה לו האמת בלי מוס העלמה • לפי
 שיה הרה • או סתה הנערה כלומר כולו כני • כן אדוני • מן הנער החסרת הכל אכזי הרה • כאשר סס יוליוס כפיה •
 אל קרא הנער נכח אל אייבשציר • ובה הוא יוליוס רבו עמו • והנצ את הנער לפני אייבשציר לדרשו ולסקרו היטב •
 יוליוס כבר הקדים לפיה את הנער • שירה ולא יבוש ולא יירא כלל כי מה בכך • ואין זו סרסה לנער • גם אל לראוב
 שמוס שמוס נקסה • כי תכלית המוס הוא שישא הנערה לאשה וקבל את הולד שתלד לו זרע שלו • או טוב לו • כי הוא
 הפך לו נכוחא כשכילה • וכל דרכי הונאות פסונה עליו • בלי שום הפסד מנימו • לכן יתרנה לבך • לא יחיל הוא שום מוס
 בבאי בזה • שהרבה אירע ביונא בוז לאנשים גדולים • לפיכך לא יסרכ וימהר להסכים לדבר • ויזכה לקחת אשה בקלות •
 אכן הנער נער משוטת ו"י אל נכנסו הדברים באוזניו • להביא עליו קלן כמנס • וכלימת מולח לשפספו • מן יססדפ
 שוטט וישוק הדבר לחת • למשו בשק אשר לא יע. בו • ואין לו שלק ונמלה בולד הוא • ודבדו לא תשוב לישא וכה יולד
 פנכיה • הלא קרפתו לא תמנה • לכן מאם בעבעשיו • כפף נחאם קרא לו • לא טקס בוונס • שסוקטו של יוליוס ולא
 בככס • אפ"כ כסבור היה יוליוס שרבו אייבשציר כו יספה להכריז הנער כבס קמיעותיו וספולותיו • והסבעותיו מד מיתרנס
 להודות בשקר ולקחת הונכה לאשה • ואייבשציר שספה את שלו בכלי אמונתו • כספיד איים וגוס של הכשר שירה של על
 ברמו שהוא עשה זאת ומחמתו נתעברה העשרת • גם בדברי פיוסין ורינו בא עליו • לאשר ג"כ כדברים ס"ל מה בכך
 שמהנה • ואני ערב לך בדבר שלא יקדך מן כדבר הוה • ואתה תשא אשה עם כדוכיא טובה • ומה לך עוד • ואכזי שיונש
 ועד שאשה הוא אזי העובר • ואם לא תפסיס לדברי ברנון • אכוף אותך בדיו • ועכ"פ תעדר לקיים נורתי • לכן
 שטע בקולי • ולך קש הילנה לאשה והילד לבן • והסכף כמזהר בתולותו כתון לך • מיד בעל הבית שלך כרוס נדירה •
 יתפוק לו טובה • בזה וזה דבר באוזני הנער סתיה אמתו בכל מיני פיתוי ותלקת למון • גם בהתראות והספדות גדולות
 אם יראו יסרכ • לקבל נורית הרב • אך הנער תנוע כשר • לא סיה יבול להודות כספתי • מה שיודע כנמתו מוא וסקר
 עליו שהטריחו מאד אייבשציר בהערה גדולה ביה שעות • ואיים עליו שלא יסקר בו • כי הוא יודע האמת שהנער בעל חססיה
 בילא יקד שמו כל דבר • ומביד ורואה כפניו • ואין יוכל להסניף פניו ולהכפישו • או עשה הנער כמותו לכו •
 ק"ל לא יבשציר הדין יוכל הכי לשחד אותי בכך • שאעלים ממנו האמת • אזי עיניהם עו פנים וסניף כל כך ויער אל
 לבו נשת הנה אל הקדש • להכוח עליו קללה גלילה • הלא והדבר ידוע שדוכי שרב יודע ומביד כממת הסרנוק כל חססה
 אמוס • ואין הייתי יכול לבוא לפני רבו בנלוי פנים ולכבוד האמת ולהסניף בסקר • אם הייתי סחיר כי ששן • הלא אז ודל
 שייטי נמת וילבא לפניו ולהתראות אליו במתא אשה וכה • כי אם כפניס כבונות בקרקס • ינענר דבר את ואת כתיחות
 סקר היה שמוס כבז הדין אל ההתבייש • ובשבת דאטובה שאל לבאן • כמכעו כשה בני אדם לקבל פניו • מיראה שלא
 יגבר מעניניהם הסתוכים כנפסם • ויש שמשבו כונעם על המנה • שלא יוכל להסתכל וידע כל הקעשים הרעים שסיה
 שיוסיה • וכשוע אייבשציר דברי הנער האלה • או ידע כי לא יפעל מאומה בכל המנה שלו • ונתעב הנער גם כב"ד
 את הונכה • שאשה הגלס בהסתת עליו • כי הרבה לן ולאיה שוה ועמו • לקטט עליו ולקבות על שרפתו • ולקלות

בית יהונתן הסיפר

בבשר הנקי וכבר אשר לא ידע דבר • והכער עמוד נבד הוונה והכניסה על פניה • לנלות ערותה כשתה וכלייתם כדרכיה אשר
לא טובים • ויבא זכאי ונר דופטור תבניעתה • ויליזים (לא די שלא הכוזה מכיתה • ולא קטטה ללמו • אבל המזיקו כפי
הכל) הכניסה לרבקה ודמה אצלו עדין כמה שבוטת ופוטטה באיפור כמלכה • אש"פ שלא יכלה לפרט עוד בחרם מלא • והנזר
לשכור משרתת אשתו למשוח כרכי ביתו • וזו הכניסה למדד כאה בפ"ט וישנה על מטעם כבוד • וערך לפניה שולחן מלא
דשן • כהן בה כבוד גדול ובה יתרה • משך איזה זמן עד שגאלו ופתגמה תורדות כלבנה • והוא היה ללמן ולקלס כפי כל
העם • שמינו סמו וכבוה על שמה • מן או והלחה בקרא סמו הפסועטע פשע רבקה • פ"ט הוונה שטעם רבקה • וכי לא יכלה
אסתו לשכול כל הכבוד • והאכה ענה שמראה להוונה • הונזר להזיאה מן הכית • ולהתפטר ענה ועם אביה • שמתן לו
ז"י כמה שהתקיינו נגדו • והנה הוא שולח ליו בעד המעות שיש לו לקבל כדי שודם בשודם • כי איש עני הוא • וכי לא ישיב
למלם כדדו ומיבון התרה האים ההוא ככנו על ילזים • וא"ל להתחייב באיניו שיעור למלם אלו סוכות • ואם לאו יתקדט בודאי
בזה שיעור האשים הנמזאים בקירוב זקום • כשדבר העני אל כנו לאחד לו כדבר הזה • וענין זה מפורסם וידוע בק"א
לכל העם מקנה • עם הכ"ד • ונער קטין כזה כנו לקרותו פשה רבקה • וזה מטעם מרא וכלא אחד שנתדע בו כפושל
האזן אייבטינר ט"י

הדוני קרה בנימו של הכ"ל • משה בן רבכית נעלה • שהוא ג' כתבו של מקיבא סופר הסוכים הידוע • והנה איזה
שבוטת אז מהמים אשר שתוכה שליו לא היה לו כה נבדא • ובטלה אסתו בתולה זמן מה • אז בתחלת כיתתו
של אייבטינר כתבע והמשה האים מן אסתו וקתנו • לפני אייבטינר כב"ד • ומטעה אשתו ימסן על ביתו כו' • ונקטה ממנו
גט וכתוכה • ועד ורבו העטות ביניהן • גם נבדו עדינות בענין זה להיות רגלים לדבר זה • גם אייבטינר עקמו הנ"ד
ע"י חסם לו בחשאי לתועלת האשה כי בקם מחנו רפואות • בקנור יא"ס כ"ד מאייבטינר שאמר זמן ט' ידשיבנור ועכרה א"ס
עדין לא תסקס עטנת האשה • אזי וינא וייתן כתובה • ועי"ו ברח טעה ומלונגא והלך לו לחדיית הים • ורצה לשפנה
פד שולס קודם שיפטרנה בגט • כי אמר אהבתי את אשתי • ונע"ו ברח טעה ומלונגא והלך לו לחדיית הים • ורצה לשפנה
בטעה לו • שלא יוכל להודק לה"י • ומטעה לתועלת ה' סיכור מחנו המילה • וישיור לאימתי ככתולה • וכמה ב"א בחורים
אשר שתוכסטהו איזה שבים חנו כזה • ולא תפקט אדם כדבר • גם תלה קנת המניעה בלטה שאינה מראה לו חנה •
פ"ד כפע מזה בליה והלך ללונדון ועמד שם כשתי שנים • בלי שום תקוה לשוב לביתו • וזו אשתו • אם יבשר לקיים גזרת הפס"ד
הכ"ל • ונתבנו שיהי ובראות מחיו וכתו אשתו של משה זה • כי לא יכלו לו לכות: לקיים הפס"ד (ומכלה מעות יולאזל בעל סד)
הוכרחו לבעלו ונרצוה ויאתו לו לשזור לביתו ולדוד עם אשתו ככראשונה • עד ח"ה ירשמו עליהם • אשר שמים סב לבאן ודדו
ישרו • לא יבאה טעה עד שילדה לו ובטע י"ג ג' בכים מחנה • מכאן נראה בעליל מה כפושל אייבטינר לשזור למלזים כה ולח
שכטלה מחנו רק גבורת אנשים לפי טעה • עם היותו איש כבוד • שיש לו תרבות רבות גם בדרך העבע • שהיא קלה
מקלות אצלו פ"ד כרבוריו הכ"ל • שהכניסו אפילו על פקידת עקרות • ומטעה ריוס והגלה למזלים • וכל איש מחנו יוד
כפס יונטי כס • יינאו בו מחנה • וכפסם הראשון טכא ענין זה תקל לכינו • לא ידע לשפוט מואופה אסתו בקעתייתא •
מהלשם הדבר שאין תרומה למכתו של משה הכ"ל • לא בדרך טובי ולא בוללו • כי על כן הכמים להפריד בין הדברים •
באשר הכל חבובר כפנקס פראקטקהל שלו בכתב ידו • וכמעט שאנר שני כפשות ונרטייתם ומחוסם יפ"י ידוד הכ"ל שהיה קטפ
כחוז לשניהם • כילונו שכתפשו אש"כ • היתה מוכרת ליבד אלמנה שיה עד שתלבין ראשה • והאיש הכמים להכחיק
עוד נדוד מענין ילד לקניו ארץ • כמקום שלא תשינו יד מותנו ושום כחי ופס"ד • ואנלאו מילתא למפרט דלא ידע אייבטינר
מיד לא בטבע • ולא חזן לטבע • רק לשון מדברת גדולות כשפת חלקות ודבר כוז • ומכתיים על מקד וכל ריוס אין כו' •
7 אין ח"ט עקיבא הכ"ל על כל ביתו • וגם המטעה משה הכ"ל • יהס נד של אייבטינר ונחייטים אותו בכל כפס • אענם
לא לחנם • אצל טעם גדול יש להם לכיתם אוהבו • טעם הוא עונר אותו בכל מאחזי כפו • כמט"ל מילזים •
אש"כ שלא עתה כידו • אבל לעקיבט עשה טובה עם בנו כער מחנור שאינו יודע בדותא א"ב • ולא יכול להסייא אשה אפילו
מסדת לא היתה הפנה בו • כי בהיותו בן עשר שנים לא היה יכול לקבל כל הא"ב • וכפשו מהאלמד הטורח עמו ללמדו
פאופיות • כפישנו לאות יו"ד לא היה יכול להכנים כחוסם האת הזאת • עד שמתן לו כחוסם כקריאת אביו אל הכוס כסרוב
עליו

מעשי נשים ונכרות של אייבשצר

יא

אין אונזרן לפעמים : וכדעשה בלשון אחר : רמזו לו שילך לאט : כאותן זה למד זה הפחד קרית את יד : כהיותו
 ענין יו דמיס : וכאן נראה כמה כריה גדולה הוא : וזשה אייבשצר להכניס פ' אינו מיהא אכפודוסם של יתועה עזריה
 שכתה אלפיס ר' : ורק היא יסדה לאניה ולאהה שמתו בקטנות : והניחו לה עומר רב : כאותן שהיה יכולה
 להסתדק לגדול הפכל קניני ארץ ולבטרו חסד : והיפוסה היא קרבת אמתו של עקיב : לכן יחינה איהא אטורוסום
 מהיה ושל יתועה : כדדוף אנשים אחרים טעמיים שזנחה ג' לאפודרוסמיס : והם לא הסכימו שתנשא שיתוקה בתולה
 איהם טעמיים זופולג למד בורסטר דעת : וכזו של פותה פוסיס כזה : לכן כרין וכראוי התגדלו לוכל האפודרוסמיס
 שאחרים ורודיה של הכפרה כולם לא הסכימו לשידוך אכפודר כזה : וזה ג' כפריהו אפטרופוס : שאסור לטדך עם היתומים
 עלא פ' : כה"ט הכניי פרטט שופסיס כה"ט ר' : אך יד אייבשצר היתה עם עקיב ופייגה אמתו : העשה להכניס על ידו
 לפעם אל הנשם אהרלכזע' ה' לאשה : ומי יודע אם נתן לו אינו ג' שאומס עיבור : כי הוא לקח כל המומר הרב תחת
 ידו : ואע"פ שהאפטרופוסים העעכנוס : פייגה אגדג' אל עפסס כהיה פ' : ינא הדבר אל נביטה א' יביטיר א' יראה שפגמ
 שדבר : יתקיים הקשר אכפסה של מדעת האחרים : והלזה היא קענה לא ידעה מה לא תכונה ולא תבינה : ונתן אייבשצר
 פ' כ' כיוון : הדבר הגון ומה : ככן נשאת של פיו למטר הלו : וכזה לתקו עם טעירות שופלג : לפומלן של עקיב
 פיטוד : לכן אין ידוע אם זה הסופר הנקרא פוסיס : איהו לאייבשצר ומעיד ג' על כפריהו ופירותו : כדרך שהעיד
 הוא על כזו הנדוע : אע"פ שלא טעה כפנס : ואחרים שקבלו אייבשצר בכברו לפנות טיה אדוקים או יותר : ש' יד בראי
 של עקיב לפנות לו איהו פ' מוכה כואת : אלא היה אפטר לו לפעיה בכל הון ביתו : ואולם אייבשצר הפסיד איהיה
 אחרים פ' : והעעשה הטוכוסר הלוה : וכזה עיני רבים :

ב) נחצב אזל בעלי דעת קשות שקלת לזכור נכריה ועמפת דברי סתול ושוקן : אפ' מפכנ' אומנות הללו נכח
 לנכדת הפתאים : ש' מ' לנחמי של היה שותכ : והרבה דברים בבבלי : ד' ח' דונקא : בעלמא ניב
 קא אית : הכה צלו אליו פ' ר' יאחקר תיקן ופלתה מעשרין כאמת : אהרמלייהם הלוצס דרך כוכב סעקר : ובעין ששמיס
 אהרמלקין שפולין : כדכונה להביא העם ליד שוקו כמשת נשואין : או כתו מהיה עושטס ביה נאר באהאסטרס : וככה
 רבות שמו דברי שוקו התול ונכונות : ער מהיה למשון נס הוא בעיני אנשים בעלי זורה : שלא יכלו למכור זה : ואורו
 פייגה לא דאין כן חוקן אב' ד' : עסמי סלה היה לנעמונו סהא דהספקת לע' ד' : לא היה עמטיר לבלום : כין עתיר בין
 פ' : כאותן שלא נשאר לו איהו כ' : אילו הכי אפססת אשתו היה סמי : רק ע"כ בידריבך לקפיות בעעמו ולפסות
 עלי : ג' איות עשרת לראשם הירוש : כפי עששנחם : עב' ג' היו טעמיס סתנו לגנאי :

ג) ובאשר הכין לכרכאם נס אזל כזי ג' כלל : כדעשהו אחר עמיה : מיס קל אהר : שהתכל בענתו הפרעה
 לפעוד אומנות כזויה : קה צמר איוריים שנהמות שלשות : ואחר לפס ש' זכה אותן בדבר כיבוד דרס
 שלא פתחו עד הנה : כי הוא למד אומנות נקיה וקנות ראש ונ : יודע לבקר הכשר : מה שלא זכה טוס רב ונ' ג' לפניו
 ומשק כהלאכה הכולת : הפס רבי לאה בתמורה בחרת : ולא אטר נברא רכה אינוקיא ובי' לתא : ועשה מכה וזה דורעות
 של טמת לעמירו ומיודשו ולכל : פה הקהל הרמזים האכילים מוכשו : נס הקפוק מייין אגדתלא שלו עם כהמים למר ועניק
 נפש : ביעור לילשות האקשות לילד : נס כתב לכן קיימות : ועסקו זה ! קתומות לא כרמיס שפגמו בכאן : כי כבר
 פתכו ופספס כיה הלל כהקסיס וספריס : וכמה ירעות ולכלרין איכן מסיקין לבאר כל מה שאירע כזה : הענין : שנעף
 עד ונשים רבות : ועדין אין סוף לדבר : רק זאת בזכיר פס כל' ש' אכל מוכס טעוה סל רשעה : נעשה עופים
 עכב : וכלכר כעמול של רעט ערום הלו : כך היה נדוק ומנוס : שכל אוכלו יאשו : העם העתאים אלו את הכפר
 עד אשר יבא פאקס ויכלו נוסם ונסוים אברו עולחם מהר : וכזה עשהם היו לזנו ולקלן דתמיד : נעשו כהספספסיס ריש
 ונשליחם אחר : ש' אדוקים כו וקוסרים בכלל : כפר דאיתו ביה : אך הנכונים מוכין א' ידעס עענו : כי פיה לו
 שבר ורועיה : טאנ' ד' עוסק בנכריס כאלה : הלאו והגון לקנב : נס הריעו הכערים כעמר וספיה : כי כבר
 עוקר כעוה הוא : אשר מיטיל כל טלבו ומאמנו ככלכלנו : ואשר ראו הכנות אדרו : פסס עתיבות דראיות לפתכר
 שולוס על שולקן תלביס : וראשוונו קדר עם שולן ש' אחר שוק שלכינו : ובענש וקלון כזו סעמר : על כן עשה לו

הדלים

בית ידנית חומר

היחידים והיחידים להכריח • ולא ירצו למסות עמנו • היה עתיבה דאסורף בעיניהם • ואין ספק כעולם שכל כוונתו היה
להכריח אל נתינים כלב וזאתו של גוד • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • בן עשה שן ער • עמנו כתפלת קלקולו
בית ידנית • אע"פ שחזרנו באנרת • הוא דבר בלא דוד • לכיון האות קדעת התיקון האדורים הללו ר"ל • וכל
אע"פ שחזרנו באנרת • הוא דבר בלא דוד • תבאר עליה לזכור החזק לפניהם • כדורא היה עמנו עמנו
עמנו סעדי הוא ער על חזרו ויחזרו • ובזמן ובזמנים עשה סודות • כמו בקיעות • אבל כל אשה שמתקנה חזק נכחו
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

100 • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
ע"ז ר"ל • מירם ארץ • שיהיה חלק העם הללו בהשתלשם שבת שלו וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
אלו הנסגל אלמנה מירם ארץ • לקבץ לקבץ עמנו עמנו עמנו • ולא יחזרו עמו קולו • ע"ז קשימות • ואם היה עשה
הכל כשבר השתקף אף ר"ע מוכנס בתת לו חזר • וגם אבני סלית • אוכל לקבל אשה שפניה ע"קאמין כסברי • בעד
השתדלותי ופולחתי הטובה • והסגור • והשתדלותי • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

בא • אע"פ שחזרנו באנרת • הוא דבר בלא דוד • תבאר עליה לזכור החזק לפניהם • כדורא היה עמנו עמנו
עמנו סעדי הוא ער על חזרו ויחזרו • ובזמן ובזמנים עשה סודות • כמו בקיעות • אבל כל אשה שמתקנה חזק נכחו
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

110 • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר
עמנו עם חזק • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר • וזהו אמרו רבא אלא בזה הן עשר

לדבר ה' ומימימים הוימן הגדול הלו • עמדו על בפתח היו לאנדיה אשת • להפדר עומנו • ולכוד מעל אהלי האנשים
 שרשעים אלה האנשים כנפשות • שהגניו לרצח חלל גדול (על רשע אשר בא ייוון נעת שין קן) הסודרת לנס •
 וזה היה מעשה כ"ט הלכו שומי הסי'ן שרי • לתקן עשימות כתיי מאהביו ומסייעיו להפקדון בשדו ולמסור נכסם מלפני •
 להתקין וכל עו • ולא להביט שיקם ארוביהם מעל ראשם לראש • ולתקנתו ב"ט היום מבית למוי ומיבו האב"ז
 מאדשעדרם כנשורה שנתקבל לאב"ד ורב מדינה בפראג ובפיהם יוכסוהו הכתב לשומים הפקדים • אטרו מאדויו נר' ורה
 איתו חלבו וחיין האגרת וכתבה כ"ט • ראוי לא עד היכן הניו הפזות והתפארושכסלות של כת מלו נעשמו פניהם פני כלב
 פעם • ס"ד הקיימות ידוע שינא דבר הקלן שיתן תשובה על ד' שלו ושל הדשנת זמן בתוך כך מנא חלין בהדרגה לטרונן הדיו •
 (12) לפטר עסקיו ורכילותו וסכסוך ומריבה ומרעור • תגד וקטש בנדים חיד להפדר הלבבות ולבכיין ורע השכלה
 והתעטפה בלנות הישידים • והערידס נגד פ"ח הקס"ל והס'תו איתם לברוח עול נכוד מעל כוארם •
 ולמבסך הקהל מה ישידיהם • ובהם עתהם בא טען ביידיהם • יארך הענין מאד על כן אביס זה לע"ט :

(13) ספר אהר מעין של ת"ס גדולי הדור הקודם שכבר נאספו אל עמם וסבכו בכבוד • לארי מה שמה להם כתיימן •
 דתלי ליה להנא"ד עפרא • מהר"ד כפ שוטנכננדיו (והוא עניו היה לו שום נחמה על לבו תמיד) ושת
 תלמידיו בעודו בפראג על קבר אהר מיליו וזכוכים נחכס • וכתבוליה מה נשתן כו' • בעודו עי הנא"ד ו"ל סכ"ל • וה
 עמורס • עלבר אנחות רבות שפשה לו סס להכעיסו על • תניסו"י הכלבים הפזופים מיו בשם הכרוכים אקרו • ועתה
 אפרי שנים רבות נסח אהבתם נס סתא זס ככר אברה • עוד הדשע כדויו באלס • לעורר שאתו ומכרתו שירה נכס • עשה
 שהנאון הכ"ל ועבריו כ"טובא וטלולא • כאילו סיו קלי עולם וע"ה כוריס ס"ו • שכל הפוכל כמותו פוסל • כי באש
 צמור אין שופה השע בשדו שסמכסיל כור ריק כורסקי יותר עמנו • אפילו מה שהסיה יודע בקטנותו ביטל עמנו • אמת
 ירע שום דבר על כוריו • לא כנגדאלא כנסתר • ערוס ונפי שתורה שככתב ושכ"פ • רק כל עסקו כנדריס בעלים •
 ושפרי סיבות והסין דא"ס • כ"ט שאינו כהורא • ולא ידע לאסוקי שזעתא חליבא דהילכתא • נתקיים בו עמם דונעת
 ס"ר ל' כדולא שדוקן לו שלאך שתיכס תלמודו כו' • אע"פ שמדבר כדולא עתק ושופה עניו בלמוד עם נערים כורים •
 כנסקוית גדולות ומדות ולזמן מדכת גדולות • ובכבורו שבור פניס לזכות עדות • ככנר עדים • שכל כך כשיבושו החרת
 שנגלים לכל עלכד הכסדרים • יבאנו דכרי כי אשת דברתי כלי שום גוועא • שהוא הסוכס ומסופס ור עקס פתי סכ"ל
 ג'ן גרוע כוכן וייסן עופן ומשיל אום בקדשים כריב שפתי רשע ומוטק שפתיי חסדה לו • ומדבר בנכות סוכבי עמר שאיש
 כדאי לישא שחותם על שפתיי שפתי כסיל • שכל עומק שכלו וחדוד מחסבותיו ושריפות מויותו ליהתכלל להטניא שקריס
 לכ תורס משפנות און ערס גורף כטא וכוכו לא נשנא כמותו עולס כלל הוייכיסו וכן בקי באומות על שפית פאסקוילן •
 און דונתוס בעולם • כדאשפוסרס כדעס תכתיב ולנסתר שלו שפדר באופן זה בייחוד קרא סס אהר מהכס דברי עתים •
 שפיר עתים יכאפו שלועב לה רס • וכך ששה עם גדולי עולם כ"טאל מיו ששוק סתן • כפני אופיו התכבד בקלונס • דרי
 לפסוב מאון כופו • כנר זס וכסילים אדים קלון • כת ס'ן שר"ל ס'ן וסיון ליבילו פרומסין • ספר מהס ככללות גדולות
 סיד כפני פתאים שלושמות ידבריו • כרי להניש יפודות • שעליו וכל לכות כעס ביתו • ועשה שרשים כלבבות הטכשית
 סחאייניס לחלק למנו • פאליןן כדריס לאדס • להסוק מקרה על • פיה • הפך לבס לנאות עם גדולי ישראל שפתי
 כסרן נר כתי הרשעים הארורים לפקרה ולמרהס (ואינו כדאי הוא כל עסקתו להכיר שסס הגדה זכ"ל • על הקינו
 והקלקלה של סוכר ישראל הלו) להתכלל בעבריו עכדי ה' הדד הוא לכל סקידו • ותולה קלחיו באחרים מניס ומספר
 כספקן של מינין נאורים ורים ארורים • מקדקי רשע ונו' • והויה שסעשכס לנעוש כלב האנשים השתאים פה • מיד ככול
 רשע בא נס כוו • אך מ"ס קודס והלאכ"ד הוקן ר"ש ע"ה שדוכסי • הוא דבר ראוי להניגו כאן בייסוד • כרי ליה
 יכניירו עונפתו ועוותו על רשע ארור הלו ומדתו ותסככותיו • כך היה מעשה • כעס מיה כמור אהר לחין • סיו
 גלון כר' א' סומדא • קרוב לאשת הגורר אייביצין • סהס בני שתי אמות • אשכ ללמוד סס אללו • כנסעו עכאן נטל
 אשת אהר ד' הוקן ר"ש ס"ס • היא פקד על כמור בנואן לטין ידוע כעלום ס'ן ע"ל י' אשמו • ויאקו לו מהוא חקס עתס

בית יהונתן הסיפור

שמים עמק של הכפר כנ"י אשר אתו ששלמו אליו לזרון . על כן יטיין בו וימנא נפת . הנמר פטש שלימותו כגולו פתח ;
 ונחה סוין יונא חכה כ' טפסה נרכיו . והנמר אל כדברים האלה אשר טס בפיו החכ ד' מנ"ק . וישכחו הכר אויב ס' ופתח
 סך דברת . הנה הספר אתי כבית המונגס הלז מוכן לכני . לבטאנערך אני לוקח ממתנו דף לקחש בו . למטן מדע כני יתק
 חוץ כתיבו . כדבר שוח דבר איש נר ואויב סוין י' הרע הוה גרש מחסומך . כי לו הווש שיש בו שבוסים . ס' ק' דברי פורה
 הקדושה נמנאים בו . גם לא יחלט שלפעמים כדרכו נב"כ . ואין הותר לפה טמאלך אדור גללו בוזר . דרכיו לדבר
 בקלון גדול של ספר טיש בו ד'ת . ומפכר וקן ואכ' ד' מנ"ק . פטש ס' לא היה מיוס ס' ו' ומ' שבכפר וסכר . לשיהטתו דבר ;
 שנמנא כזה ככל בליטל חסוקך ומחובב . יונק נואה רומתת למקן פיו של זה הכלל רעב . דככפויס גלולו בלע יעלס באסוף
 ופתח בו נפשו . המוסרת ויסוב עמלו בראשו . ודבר זה ידוע ומפורסם באלמונא . כי הכשור כנ"ל לימים מועטים שב
 שטש לבית אביו לאלמונא . והספר הדברים ככני כוה אנטים כנאל . ויתחבו האנטים איש א רטחו . ואי אסער להניסמו
 שטש כל זה עכשו כתיבתו בחוכה . פומה עמחו באוכחו של סאכ' ד' הוקן ע' היכמתער על ריש לא לני . וכאלה תובס שלכוח
 של וקן זה כיהה טמלקן עלת חודי נר' ו' בספרו כעשוקת למס סמיכואחור עתה בעת נר' (ו) ככני הטעמים שהוא כדאי לסיים
 מל' ידו של ר' י' . לנכזר דעתם . למטוב אותו לפניו גדול מאד . הוי מליך וזון . ניד החוילי אושר מ' אדון ;
 ופעם שכבר נודע ונתפרסם הרבה חיותו בתי של אייביטיר להדי וכותר כמס' ל' כחודר טהיה דבר הטלך ה' עלי נחון . אך לפי
 שהליטל שלו הטעם את הפתאים ולכד את הטועים נרשט מרמתו למטוט שלפני תמיד להראות בכשר כלל פסון .
 אחר סו' ל' כלה טעיניה טרעומת כל גומה נריך כדיקה . ות' ס' נריך להיות עקוסט ככלל כך ד' תהטיטין טכנסים ומטחון .
 ואייביטיר טוואתו לא רדון . סכנס טמד כתיבו לא הסך . נישוד ארז טנתוודט שהוא סוין ק' משלמותו מד כופו סיהפוך
 קוטי טורף טורו . וטור למורו דע לרדוף אשר הכבוד כדרך עקש איש ור פטכך . גם כי יער את הכבוד אשר מהשפיל טמנו
 עוד לספר . כדי שימנכו עליהם לראש ולתקין כנ"ק ככ"ל . השיג משטתו לפוטל והשיג טאמו . טמקן עליהם ונא עליהם
 בעתיקין למטות כל טפנו . גם ככנין ובגלריית . הכניד טמאוו של הקהל הוה . מולכד מה טהוסימו לו כפעתה . על הקנוד
 לאכ' ד' טלפניו . לא טכשה טרהכה אומרת ככה הבה . מתקנות ודורונות במדה רבה . לככרית ככך למונה . לכן אחרת לבידון
 עוד אחריו . כניה טעלה . כאטו כנ"ק וטפול נכמתוכי הגדיל למטות . ולא ארטוסירק טמה טנתכר ע"כ חנידי אטש
 טהמפורסמות אף כי נודעו טעה כהנה ובהנה אסר לא טעטיכה . טה טלא כאל . לני כרבוס . ושמעת פמד כעלי ונדע טהעיל
 על היודעים טנור טסיכיבואישות :

14) עינו רעה כאש לא טכסה . טעיל שול ככד על הקהל להוסיף לו הדנה שלמה שהכריזו . (הנאות הכרך ;
 חלכר תיקון הכיח .)

15) כשהראוהו בית דירתו באלמונא . טנה ואמר ואת מכותי עדי עד ונו' . גלה את לכבו באר הייטיב טליט
 טקוה לנאולה ; אינו רוצה לשנות אל הר' ה' אל בית אלהי יעקב . ולא נמנה לראות כנפסה .
 למיכך לא יוכה . ולא יראה טעוב אשר ייטיב ס' פט טמו בטוב . ה' את שיבת זיון ;

16) צוה למטות לו כעין בישה טכבת לממוד עליו כדרסה . וכן טמו על פיו כנו וטמרו אומו . ככבע קודש ;

17) הגירו אנשים נאמים טמרגיל פיו טכשוק לכל הכאלקבל טניו . אושר עליו דבר טיחה כטלה וקודר עליו טמות
 שלא כוטינו . ובכני הכותב . ספר טליו סק' ר' טייכס טייאר כואת . וטא' פ' טקדוב טוה לו . ואחר מ' ילך
 יודיטנו מלא ויטכן כוה לב אכ' ד' לכינו טמוק וק' ר' טס כלי ארס . ואין ור דוד ר' ט' ידא טמיס . על כן אין ידאת לאים על פניו ;

18) הגיר סקון ר' א' היילבוט טרהאו טומד כתי' ט' בלשט טד אסייס סף תפלתו כקול . ואינו אושר קדושה טס הקהל .
 וכך ראה אותו כוהב כפסידות . גם אחר ארץ טנשיס לראות טליכו לוקח ניניט בידו כפת אטירע ק' ט' כלל וכלל ;

19) עוד טעיד כנ"ל טרהאו טתפלל תי' ט' ככעיכת טתי ידיו על האנטכאל טלפניו . גם טסיטיס קולו כעלמו כקול
 סוק מאר ;

20) ראיתיו כתיבו . טלג באימרת קדיש (טאמר על טניו) גם ככשיאות ידיו למעלס וככרשפ קול סוק מאר וקאמן
 בו כמשתנס . וטתהולל . ולא כודע ולא כעית טמי בוטרים וטכריס טייטערך . דלע וקסינות כקדיש

21 לא בא במשכבו כלל לברוק אפילו פ"א שומטי וזוקי תמא ולא לראות סכיניהם . דאחרת לה טובא שוקתם :

22 עשה פ"ה נפריסיה . מהלך לבקר אשת דא"א . ולא היה האיש כביטו . הלך בדרך למרסוק . וזה נסטי"ע וכן הלך לבית ר'ו ובהיותו ביריד לייפסיג לבקר את אשתו . ובבית הנשים והיולדות הלך בין הנשים ורץ בחוטום כתיבן . אל המטה שהיולדת יושבת עליה . ומניס ידיו על היולדות יולדות . וסופך בכל כמו על פרות הנטן עולות תמים . כלומר לכרך אותן :

23 עשה ענינו כמובים בשער . על דרכי העם פיהו יפטר . ואומרים הכל סכנותיו מתכבדות בחוקות הגוים . ובתוך התוכחת מוכר שאומר לפני אה"ק . טככל פיו ואומר לפני ההמון דברי שקום ותפלות . עד שגורס להם שקום כפה מלא . שושנה בית ה' כמערת פרוצים . כך עשה גם להזכיר את העם שלא ימיוקו נבתיים דמות נזרות בגלי פרנליין העמים לנוי כלכד להעמידם על הארצות . ושארל קדושם שטטו לקולו וסדרו היטב . ולא שמו להפסד חיוון . ונכו קפה פה"ל אכן ע"א גיורה מעם . בדיחם יקרים . (כ"ט ששקום הכפיל) ולא תהי' בו . אדרבה המיוק וזיוו ככל מעשי תשכתינו .

24 ובתוכחתו לעם ככה"כ שכהמבורג . העידו עליו שאמר והודיע לעם שאין לו חיוון . כראה שאין עינו כי א"א על נעשו להרבות לו שכר תוכותיו . מלבד מה שהוכירם שא"ל לתת נדקה לפנים . דק לבקורים צורים שלו ככ"ב ע"פ . גם בקש מהקהל להואה . אשר שהו אלוו הרכסורים בעת קבלתו לרב . קול עשיר מוגלם ומגליהם עשה הוא כתעב ונאלץ . ויחל מתנות גדולות ומרובות מקבל כבואו . הנבלא כשטע מתן לפנים קרובים וראשונים . וקף משפעת אשתו מאוזה . ואם בואו עניים על פתחו לבקש נדקה . הויתא אתם אשתו בגטרה וועקה . והגזימה לגרשם מן העיר :

25 ראה"כ שראהו מתפלל אפילו תפלות דר"ט ברכות הכל בע"פ . וסוף דבר ור'תשובה . אף שאינו מתגעגע ללמדם ולהגמירם על פה . ביסוד כתשם ברכות דפישי . בקל יוכל אדם לבוא לירי טעות . א"ט ש' שידעם בע"פ . והרי הספר תכלה חנוני עתה . אין זה כי א"א נפות הרוח . להראות גדולה יתרה בעניי ההמון . ומי שהניח עליו א"א אחרים כקתן :

26 אמרו איתן שה"כ ככה"כ שבביתו שנתפללים עם בנדיים . והיה הוא הש"ס . בתפלות מוסף דר"כ . הלך לארבע רוסות בשבת אמירת בנין הואות . ועשה תכונות בתוך התפלה . שכל הרואה עמד ששחטום . גם אחריו שהראה ענינו עושה כיון קידה :

27 והעיר אדם כשר שראה אותו מפריד בין הלולב והאתרוג בפנינת אכנעויו סביב הלולב . גם ראה שלא עשה נענום בהולכה והנאה כלפי חמלה וטטה כלל :

28 גם העיר שראהו שם שחיות בטלות ככה"כ עם על השומרים אלו מחביבי . וע"ל : גדולה יתרה אחר סו :

29 ואמרו עליו שטעה בבית גדולות בזמ"ת ד"ט . גם שטעה בדברים זרים בתוך תפלתו בקשטו ידיו כעין שוט :

30 ספר ראה"כ שפין אחריו וראה שאינו מתמק"ת . ולא מלוה אותה בשום פעם כשזו איון איתם מן הסובל ומסובת לפניו סמוך לו . ולא אפילו הוסיף פניו אליה . אלא כשאר על עמדו פניו קדמה ואמר ו"א הס"ג :

31 עיר הניד שטעה ל"ב בפורים שחמורים . וכולן בני עשירים . איתן שנתנו כל אשר מיקאטין לכל הפסות לאשתו כשכיל תריאת שש תואר מעלה זו . וענינו . שאותו בכור שטעה יש לו תורת בכמה דברים על א"א כבורים . בכרעות שחשוב כל"כ שבהלה לזעם על כל התורה . יש להם דין קדימה לרקד בשמול עם הכלה כששם :

אז לפתאום עורי לב תושבה יעברו להם . והה"א אשה מילא פיו תוכחות תמיד בשער בת כמים למרסיקס מרכי האומות ולזעם חנותיות דער . ועשוקוק"ר המתללים לזכר ערוה . ביחוד בבית השמטאות שבלא"ה השטן חרדך בין עינישם . ונפרט כעקום הלו . כקשה פרונה מוג' מביך לגרמה . ולא ריו שלא נדר . אבל הוסיף בה פירה על פרנה . סוראה לגבי לפתיל לזכר וזה . בדרך שהוא בא לנעורת . כמעשה גווי הארצות . הרי זה איש כמעשה בלשם שיען של הכואף . וזכעילם כפ"א יקום הפח בקורים אשר לא יפא"ה כ"ס . ומתקלה כעשי' לאת"ק א' שצדקן קלמדין כמעט שירא

בית יהונתן הסופר

יחזקאל חזקיהו ויהי למות עתה בכל יום שימור כספר של"ה והוכחה שבידיהם אומ"ם כי כן ביתו מלא ומה וצדקה - כדור
יחזקאל יגה עמו ב' זורובבל"ה הולכו כביהמרים אל בתי הנוגות זכרה"ם בסלקום מהם . וכאשר כלו ממונם . לקסו גם
הסמ"כ . וכן הכ"כ למדו לגנוב ולקחת הכ"כ בידים מן הזכיות ופאריות של אבותיהם . היו רעה אולי :
(32) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
היה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :

(33) גם אל ששה על לוינים . שלקס"פ ח' ב' כרדים שרמ' לפניו בישורי . וזה נדר מה שכתב בשטר רכנוס
פלו . על עולם צריך לתת ללוינים חלק :

(34) הנהיגו ומהיה בן אדם אצל שומר פן עמליו שכתב על סמ"כ לרן לפניו . והא"ס ה"ס נאמן לרמ
והסמ"ד ע"כ וקח"ה . וז"ל רנה לקבל לאל דוקא מהשק"ב . וכבר הא"ס שמתם תבע מחכו מתנס .

(35) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
היה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(36) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(37) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(38) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(39) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(40) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

(41) ידגוה"ה יחזקאל ב' זורובבל"ה שלקח חזקיהו חסדה"ה ד"ס פ' שלא כדון : ונאם סיכה בסמ"ד בכוף .
יהיה שכתלה"ה יחזקאל"ה לא לא כשלק לבר :
יהיה (רעה ה"ה) לא נתקיים עדיין מן הסך יבטי המכסר הצריך למכר בתמלה) ועל זה שכתבו כדום קמים כד"ה
ובינן וכן א"ש קהל . והע"ס שפתיח ידי ארזו ב"כ לחטו חקנס קהל ילמי שנים בתישראל . קרוב לתנא . כי
לא רנה לנולד בנ"ה שביא לידי עניות :

בכורי

42) כחרי ושיבתו ושמלים בני ג' ק' בשוק כק"ר כגול בנאף • או לדוד שכך פלטה בימיו • וכפר אלה שם
שהיו עבדי סק' ק' נזכרים משל אבותיהם הדכה ונזכרים לבסודיו • גם שוליון אוחן לבתי הוונת
ואחריו שאפר יוכל לטות עם זוכה בקיאו • ומביא לה כוס של דרכת הדיוט • אומר לה שתי כוס זה למי רבינו • וכשכח
כשהלובן שהמכונן לאלמנאח למיזע הפטרה שלו • כושאין עשהס דנים יבטום קורטון אותן למתיבות ואובולין דרך הליכתן
כבאטום ומעבהם בר"ה • ואין מוססין לקול שבת בוד רזה • וכשמוציאן אותן חשיבין שמוקין • ואחרין מיעזת ספרתם
מכפרת על הכל •

43) עשה עכפ פרט על הספרים חוברי טבל לישראל • מה שלק היה לשום א"ר לפניו • וכן על מוכרי אוחות
פחות :

44) התורני ר' ל"ב פרעגיד העתהנז דפרישות • היה שתפלה בעת צואו לכאן קרוב אלי • עמד ומשמש לפני
פנאן ביתו • אשר אינם מנוטות פירש שהיו נכפר • כיצתם חבל אדם להתכוד כפרד מומד •
פלא לראות כפינו צוד • כשבינהרנו שפסעדין חיות הפך שר"י תקוע בלבדו • בענין מירון הקהיט רמ"ס ביוסף
ינכרעה • וכמו כעט תעתיים שגאלוג כ"ס שסובל גדול • רזה ד' יב למוד אגלו שכתת הקבלה • והתקיל לגלות
לו מוד תקון ס' קוסיס ובאר לו איך זאב • עד ואחר שהשיב לפי טעונו ס"ך שר"י תקן קוט השמש שאינו מרספסוד • ור"י
שתקיל לקול לש"ך שר"י • וגפר בו • א"ל צ"ל ואל תקללו • כיגם כפס אליון שאין בו וכו' • אפ"ל נפרד מאתו •
45) כל למוד איכילס שמים • רק מילל וביקל לא ידעו ולא יבינו תלמודיו הנכורים (העומדים ביוקר גדול לקול
הזה) בעקוטיהו הארים באר"ה בעיר • ואפילו הוא עמו • אינו יודע דבריו עמו • רק פועקת עמו
תקטיב אל דבר סקר דכסיליס ביו יפטר •

46) א"ל ר"ו כרה כ"שאה אונג בר"ה כפעמוד בתפלה שמשו שתי ידיו לנדרין וז' לבטן וז' לדרום • באופן שגראה כעשה
ס' דמט • ואחר מוד שראה שהיו במקומו דבה"ב • כאילו חים ספוכים סס • וא' כעולם סיביו חיי דמט
פיוולת עיניו • כעו שמתפארים אוהבו • אלא משודר שחייא עמו חיל חים ומסבוב סס כדי לרעות העולם • לו היתה
קרוב אגלו לשאין • שחטיל חים כבה כ' לעטבו ככונה רעה • עב שיכול לומר להטעות האנשים שכך עתכלל בכניה רכה שר
שחשך עיני עיניו • אבל ר"ו עבריה שהיה עתהנזע להשאך כל כך חים עיניו האדם • וזה אינו סיגוש ששעתין דבה"ב •
ביתנדר כ"פ שהשתין דוקא ביום שהיו בר"ה על קירבה"כ • כמ"ל •

47) ספר ג"כ כפס כתבאל ביר"ק • שהגיד לו איך נפן די"א כתב הספר על בניבות חייסילינגין • שידע לו ש
אסורות • וזה האיש נתנאל הוא אוהבו של די"א • גיס בכה הגיד פנ זשינא אש כ' לת"ר (א"ל
חפני כך) אף הוא ר' ו' סג' ספר חינוכות דברים טובים • צנקישת שמון טלא כדן •

48) בררוש פוכסה עשה תעתיים • לככות כרות בה"ב (שהוא בעיני כמכה אש שמיז שר"ה השוב
ביות בשמה שולקין למכותן נעט שפכה בליגה וברכות עם • שחיה לכבר ס' באורים • על לרעות
לפניו ימוך ככסיל כחוש יתבג' • ואפי"כ עתיד הרשב"א ללדליק הנר כבה"ב ג' נס' כיום • ולא יקריז כר של כולה • אפי"כ
דשנא כטיהראל וחי • מפני שהיא עוזב למלם • אך כדי להפסיד ולהכיל את השון העם • כתפולות מלמד עבד
זכר (כאשר ראיתי בפסחים • שמוסן כך לפי איריס) לא כלה שק יתקב הסוללים באר"ס • לא מרלם כמער דכ
לא עוקב מוסך כר לרגלי דכרו ואור לתיבתי • ומדברו מסך לב כל שחש אמרים אמת יוצאים מלב כדן • בלמט עיש
גלב שפן בני העמאס ודה סכרים • אין זה אלא סכל ענינו עב שר השונך •

49) הגירו בשם אמת חייט אפר שפחה בפני רבים • איך כשתלמס מאסת פיים שליט בר' של עסק הוראת כחיש
אל האב"ר • ופיס כשעמד כל בני ביתו בניו ונכותיו ובקוריו • וסנה בכני כולם שתמטה כמנין השלם
כפי מה שגראה בעיניה לאסור או לתיר • וזאו הכיפיה האשה טלא ללכת אליו בשאלות מוד •

50) אמרו כמה בני אדם טראו וידעו איך תלמודיו קרעו ספרי הקודם של הגאון מהור"ר יעקב כר"ו • ציוד ספס
פסקם שלו כקראם ובראם כדל"ס • ש"פ • נזו נכדו כע בניו שסיקם השאובה היפה והקמחה שחשיו • ושיא

סגלת מלשם • וזיה שוקה לראות בה שמחות גדולות • וכבר היה נכבדות מדובר בה למדכה לעשירים גדולים אדם אכיל רחם
למכרווה סך מבוים • ואחר ימים מופתים בתאום לפתע באה סברה • בלי שהיה אדם אכלה • כי משכבה בריאה כקורח •
ובנית הטיא מעד וקנה בכח לפני אה"ק • פתח אויב ארץ פיהו ויקלל • לעשו ולביתו קלל • גם כבוד עבדו מלשם ידו
לקרוע הסכר הקדוש נספק כבודו וכלל קלל • ולפני אותו הודה על עונו תפי מיתות כפרתו

צד הציר החזק ר"א שצין אפריו בכל פתח סכא לכה"כ הלך בקומה וקופה • לא הרבין ראשו למרד (הקמתו)
לפני אה"ק • גם לא ברך על הניינית בכל פתח סכא עטף בטלית :

בב אמר פו"ר ר"ג • ספעם אחר לן כניתי • ראש מחויל קלות גדול וחלו בנט"י • גם ספר מחונו שהכסים הידום
וכשכע לסקר הכנסה מלא לגלות • מסתורין של ר' לבי קיק עס ר' לבי שמשונט • זכיר סקר על רחמ"א

כאילו הוא נלה הדבר • ולא ידע ר"ח מזה שאותה וכשתרעס ר"ח עלי • קוד וכשכע על סקר בימוד השם • מלא דבר
כיום • ועד וספר הרוב בין אוהבים ורעים • ודרכו מולס מדויים ובין אחים יכיר • גם אחרו עסס מ"ח ר"ג • סיודם
דבר סוד של כיעור • ועדיין איני נרנה לגלותו :

גב גם כשכע לסקר לפני פו"ר ג"ק • למרד מלא כתבו כאן רק פתי קמיעות • וזכתרר כי רבות הכה :

פד ספרו כששעה שחולס"פ שחזכה לכנו • שלח לטוק שטיכר לו עגלס נכ • והוא לקח המעוט לבישו וכלן וישב לו
בעגלה עם אשתי מל כע"כ כ"כ • לבוא מזה אל בית המעטה • ועד"ו התרגזה האשה כמעט כשתעס

מקמת הכיעור הלו :

פח דרש ואמר אכילת מיני תבשיל מל מזה בכסם • וגם מיקה מלא לאפות בתביר אסר יותר מחאה לטרות ופלא
לעשות ענה ענה • והוא אכה הרבה יותר מאד בתביר אסר • ועשו לו מצות עבות ביותר רבות מאד •
כמשאלו לאשתו מדוע עושה כך • אחרה בשביל הילדים • תר"ז וכי ילדים בריבין דוקא לנעה טבה • מה שהוא סתף
לסר"פ • גם אין להם ילדים קטנים כלל • שעל כניו גדולים הם • וכן התפארו בני ביתו ואחרו עליו פניער כל ל"פ
לעסוק כז"מ • והחידו היודעים מלא כראה נר כניתי אסר טעה טעירות • שכבר הנכחילין הוא וכל כ"כ בכלל :

פז ובן דרש ומיקה מלא תלככה' הנשים והבתולות בריבין רמק • ובתו ספרונה סולכת בהן :

פז ספר ריב"ר שאלס אחר הסליט שמות בידועל וזון • לבטחון סיבוא בתוך כך לרין עס בעל זינוו שכתבו לפניו • לפי
שהיה נוקף ללכת למסעיו בפעם ההיא • ואחר שנסט זה לדרכו • נתן עה שהוטלס דידו לתוכע • גם אשתו
של ריב"ר אחרה שידעה דבר תכוער עליו • ולא רנתה לגלות טעמ' טורח :

פח הגירו אכסים כנירו • איך משרתת של י"ב הכפור היתה אגלו בשאלס בנין תרגולת סכרת חרה • ואחר לערפ
שתעמסס ככבד בתקום חרה ותלמלס אנכעה עס ועשתה כך • אסר לקס אנכעה בידו ולסך אותו כאשר
סלך סכלב כלסונו • כלומר לידע אס טעם חרלה • ובאה המשרתת וספרה העשטה בבית רבה • לטבח האבד בחדת ענוה סלו •

פח החחרר להקיר מלא לקרות כפ"ת מעובר יסה כסיר אצחיק ותולוכן היטב • ופסל אס כל ס"מ שהיו טסויות
כך • ורובן ככולן כתובות מל קלף כוה • ולא פוינא לרנכן קשישי דעכדי כני • וכן אחר מורי הרב
יר' וסליוו בו פיסול • כדמוכס מההיא דאין אי מילין ע"ג טי מילין • אכל כה"ג אדרכה כיכר הדיוו יותר טוב • ולס"ד
כפ"ת איש עכוו אסר עיבוד • ואפיא כפ"ת ס"ס כתב ס"ג כתב • אס"כ הוגר לי ופמעי סת"ח גדול בקי בעוראה • לפי
סליוו כ"כוה :

פח ככה הוכה טעמו גדולה לספיר (בתקום שאחרו להקל) מל המעבורות והמיקות לסתמות כג"ג • וגם שהיפ
כדקה • והגדיך לשאלו לחופא אס יש להן סכנה בתעבות • ובסודס סלטישי למיבוי • אסר סטייבוס
לסתמות עכ"פ • כפי מה סגניו כשעו • הכמעט כוה לסקל כשתי כעשות • ולהספיר כפ"ר • ומתוך שאלו • מכלל
שהיו יודעות טקסה להן הסעבות • יספיר חורה גם כדרכה

פח הראה סיגו מתחמד למר שאינו עקבל ותכס בעד דרוס תוכס • וכטלמו מקה"כ סאה טוק אסר סדעט
אמר למכיה המעות טייתס כדעו • וישאל לקהל אס שלסו לזכסיל הדרש • אינו לקס • ואס סתב

מעשי נשים ונבלות יצר איביש

- (א) כשלא • איניקס • והשיבוהו ע' דרבו כסל • ולקס • או למטה הכרית • ולקס דם שניים ואכזמים כסכר •
- (ב) זכרון • שלבת י"ב שהיא זונה • לפי שהודת כפניו מזהה • ולא החתין לה עד שחלף • שאל אמה מעוברת • אה"ם מרסה בין שניה • כאם כבורים שהיון סבלנית מעוברת ואינם • היא קרובה אלל פנכה • ואין אדם חטים שגודרס • וכן היו נוהגים מעולם • שלא לבערם ולקבוע הזונה עד אשר יילד •
- (ג) הגיד דאה • אותה חפרי' בין הלולב והאפרוח כפנינה אנכיותיו סביב נכתיים • וגם שלא שפס בענות בהולכה והכאה בפי מעלה ומטה • רק נגד ארבע רוחות •
- (ד) עוד הגיד שהאה ספסיות בעלות בכה"ב • עם אנשים רבים • כל שמותיהם חכמים •
- (ה) הגיד שהר' יוסף אוכל כה"ק דק"א • שארע בנית דיל'ד שמתכנן שלט ליטדות כשר בקדרה של קלב בת יוסף • גם היו בקדרה כמו ארבעה לויט טואה והמיר התכפיל • ונתס על פניך • אטם מפני לומר שמשערין בהקל • היה פריך לכל הפאות שזונה ליטדות כשרים מרק • לבעל האמה • תלגר הקדרה דלא ידעינן כוזה בלטה • סתים קדרה יטכה •
- (ו) אמרו לכלל מעלה לקרות בשבת • והש"ס שהיה כשר תה"א מליבו גיל כרך • ולא היו פרהסיא • רק מפני שהיה בן טמיר אכזבו • גם הלך אליו לנפשו • מה שלא היה עומה אפילו לטעמי בתים נכדדים סתקלתו • אט אינם פתירם אהשו •
- (ז) אמרו מפסק על מי שנתכס סנדר לאחד חכה • והלה עכפיו • שפסע שלג נדר • וזה טעות בדבר השנים שהגיע פיקוס טאין • עליו אלא הזכרת נדרו (ועשו' כ"פ מורי נר"ו) בודאי חסרת' שהיה פנתע המתנדיו •
- (ח) פירו כזה נ"א דכבר שפורסם מהימם למוהל טלוחר זה • כפא של אליהו כנהונ עפ"ס • והוא שפא של שהולים האוירים כן כשהכיסם הילד לנרית • גלא נודע עטמו בזה • עם סיותו מראה עטמו לומר כס"ה • וזאלו נוכח של פיוכל טהבמו • וכח"ס כת ש"ד"ר' בכלל • והדבר סבאר בס"ה כשלא מקומות •
- (ט) פחה ככתיים שלא ישוד אחד שהס על דעת כהס"ב • ששת נ"ב • (ספיו כוהנים) כן פסולס חספת החדרות שלפני אה"ק ואויקים אותם לטמוד סלל הכהנים שפכה"ב • על כן היו קתים נדקיים לשידוד נדר אהיבם למטה כארץ • כך היה הונהג פשוטאקדות דתא) והוא האל גדולה לטמוד ענהם הקדום שהיה פסום נידים כפי גדולי הדור הלטים • והפדירם טיעמדו על הספלים כפרים זה מה • ופסה פדעורים ככה"ב •
- (י) ככה נקט לטמות כנהנס בהקפת לולב • שלא יכנסו בין הפפלים • (כפי ספיו כוהנים טא) מפני הדוות • כי העם רב וכולס דוניס לכותי כהנז • ולא יכלו כולם לעבור כעבוד • אם לא באוקו • טל'ן לא טחטולו כוזה •
- (יא) רצה לאכור טען של ורש סקודין רי"ב או ל'ל כדרי • שפכה בפוט כחשוו סלו לאכלו באין סוגה פח ומפקס כדבר • ושע נקול בעלי המניות ישראל • העוכרים אותי כקפס סרונים סה • פתוהו ויכלולו שלא לקחמו טעונו של כדרי (טעבורו כוול) להנחתם ולפנתם • ואין בו כיק אימס לגמרי • והרי אפילו סקן וית • טעערו עליו אכתי סתלמוד • ונס בדורות אחרונים פקסכו כהנז • כח"ס כפסכות רע"א • לא יכלו לרשט כודר אחר שפסע פתו • לא טפס דבר כוזה ויגואו כו כותסחד • אלא לתנאן עניי אינטי עטמו • כד • וס הטיד מלס איסורי כרת •
- (יב) פפרח אשה שהלכה אליו כטאלות נשים • שהידי לטפס פיים טעניו ללכום לננים כזאם פליטילריתת • ועסס פלסס הילכה הסיא אס' כ בדתה • כחוכר כרטיטת הילדות • פין ספר סכירס ל"א • וכך הנידו טוד כסיס סכורס לכלס אשת יטכב דניגד • נרס יומר •
- (יג) ראהר פדפס טכתי • אך אטתו פל הוין קתס דגיס (סקורין טול) כיש"ק • סכניס אומס שלפס מן טעון • ומפס רכית שלו היתנה פתק סעוט כעד דגים • וכן עטסע טוד לקהס שלט שטלכ •
- (יד) ודעין טמוד מלגר ונלא • וזאלו אלו היו כוטיסין עגים • ואי' מיעודתק יסודים • סימטו •

בית יהונתן הסופר

כעמדה החטות נ"ב

צד) וצדדו כמה לחדשים שישנו עפיו לדרסה • איך חזר שש בכתוב ולא קם לבאי עוד בישראל כזה • אכל
באוי"קס • דהיינו אומנם שלט' לביבול השמי • עממ'תו גדולה אכל האדם • יבקשו או"ה ס' ה' שיתן
למנו כ'אש • זית להטבלעם • לכן יגדוןך בעמם לקום בת"ה • אכל חרש"ה לא יקום בת"ה • לפי שבישראל יש
לפס מ'תגדול שזנו • שיגדול"ס בישראל לא קם • אכל באו"ה קם • אכזובלעם • כעל זאת יתאסר ה' לשמש
ב'אזנו ובלעו של' אות'רעט

עו) גם אמר תיבות שזנה כפסוק • אם אסך שמים • תסחר שפת-ב'ליו צפויתי חמוט • ואף התימן נש
בתפלו • יקראו הפס' אות'ה דרסה עסיק (סוף בל"א) דרסה • על כן לא יעליקו לכתב מפני
א"ה • וכן דרם תיבות בכתוב ככ"א לגוים בתפוך :

עו) גם אמר בתוך דרסה • זוי היה חשה כתר וזקן שתנו שלג'א • זמק'ר כזמט איכריא שדיון בית שפורה
השטותמים כולם יחד טחא כפר • עין לכ"א חוק יספר • וכן דרם על אסס שסזנהו א"ה לפי סמ' יספר
לעם הכסום • תשק לשזכו והשק כפרו לא יסד בקבורה :

עו) והי"דח אשת דיו"ג מרחת וזאת אוכל צבית הכסא כעמדה וביניא • יתמיד כל היום ש' בכיבה כעוף
פיקו זכסול ואוכל כפוד כזכר באשמה :

עו) ראה אות'ה ס' דר"ה יונא שבה"ב להטיל נים ולא כסל דיו • וזכס' להכס' ב'זותפל • וכן כוסר לקרן
שעולין שביס' אלג'ו בתוך • זרחא שאכל בלי' זכרה יזכר העוד נספו ע' רוג' ס' שכלן בתימן שזול כע' יג

עו) וזרח ברית עולה שלג' ב"כ (כפי שזחה הדין לתקן כה"ב) וזנה למולו בע"כ • עם היותו באלטונא •
ולא היה יכול ללדת ב'זיה' ששה כולד • רק להכניס היכול ששים שפגרו :

עו) אינו יחסי צבית שלט' השכחה שפוסים ככה ע' • צבוס פשם לכהן השוד • שזכס' אכזביכו באשכזים כשכס
שכס' ד"ס • כזולי שפוזר וזרן כזר • כרי שלח לומר ויגאל אותו :

עו) זכרה נסכס גס' איתרת יקום כורקן • וכן היה חונס כזרו אליה אולינוו סר' ככפכ"כ שהיה הולך אס
ב'אשתטרס • עטסס ככל • כידוס שלפ' הרשעים האזורים האלה • עון שלילי הוא אולם לבקס
ג'אולה שכבר עברה • ופוסם צ'בזר בועלם כ'גלה • היו נסס מורא ופגלה • לכן לא תהיה לה' ג'אולה • ישכזר עשום
ל'אולה :

עו) בראשית ישיבתה • קבל לכזו אדם כסר רט"ס על שזט כה' ב' שאינו כפי • אחר לו שאמר על עזמו
שקויתו זכוין נמר כוה' ובי' אוביכוה' זקרא אותו שזט ישראל • על שאמר כסר עגול • לא ירצה

עו) תלא ז'ג'לא שנסק על השופים ובזקים • אכל סוד זאת עשה-מינה שזטס ככלל מעות הראות ויכול כ"ה •
שפיני שזח' תלמידו • וזט"ס שזדקק ע' ז'ל"ס שאחר אכסיס כפריס וכזח' כסול • אכס' כזמזע לו כפי
דמו של רל"ס שכתיו • וזכרין עליהם שסס ע'ששים :

עו) החר דנ' שזיו ענשם י'אכלו ער זמנו

עו) החר לטקן קסס של חזות שזרה • צרתיים סל טאלקין :

עו) ראה אותו נקור שפ'ל צדיו שכיבה אס כסכת כידיו • כיסו עם אפר :

עו) וכן כניד הכזור ה' ס' דל"ד עק"ס • שדאס אותו זכור עזירה שזורה • אך לא צרה למרס ע'ה ביח' אס לל
שיכסו • גס' אשת חייט הניד כפסאי • טודעת כזה דכדים זכזזרים חזנו בהוראת נסים • וזשפת
שדלה ורנה לכרסם • וככה כזה אכסיס זכזזו שפת לטונס • עם שדלו ורעו חזנו עממ'ס אשה לא יפת
בישראל :

עו) גם עין עזבי הא"ך הוקן די' ע"ס • כזח' כזוז עה שאמרה שזרת סלני • טודעס כזח' על אשמו כזרת •
ועשמו כזיח' לשם ושון אל הא"ס קורום עין שר' • בהיותו עמוכ' עגולו פטירה כרל' • כזו'ל
גס

בם באגרת מתלמידי הנדא' זכנו הרב הספיק

צ"ב) איסור ריבית שנקלים בנדר ה' החוק נתימות הארבעיםקו קניית פלוס' חכ' (סמל צן חנעומוי נד' לטותים נקלו) ושאר מ' מבלואס יזכיראים את דבר ה' היו נהגים לעשות דרך התר וסער טיקול' להקלם מתכסול טען' הוא הספיק פנל האיסורי והתיר הרעוטה לגמרי' ונתבצבפקס הקהל הספיקר טעון האשור הספיקר כ"ד הספיקר תר' :

צ"ג) וראוהו ב' פ' ב' ה' יונא' חסד' כ' : ומסתין בקיר בית הכנסת (נים ככנס ולא כס' כמס' ל') ויותר מזה הנד' ל' ישי' הרב בצמד כה"ג והספיקר חלונו' . דאס איתו יונא' חסד' ביום הדין זכוקר השכס עד שלא האיר היום בטעה סאין ב' אנוניס טרין' . וצטרד הדין והספיקן על צדו' ל' כ' (כאלו הוא חקום אטעה ס' ו') יתרו' . וכי לא היה לו עקום טיפס: בנתינו להטיל מ' חיוסס' . בעט' ינא' חסד' . הלא אבילומומד להכעיס לא יעשה כן' . וסדכר הוה רבו המעשים שגו' להסתין בקיר בכ"ב דיוקא' . נס כחג הסוכות תקיו' ל' ראוהו רבים שינא' חסד' ונלם ערותו נכד מקדס טעט' . ומסתין נוכס בית הכנסת הנדולה שבק' א' . לסיכר' לא ינא' לו הספיקן בקיר :

צ"ד) מראה טעמו מהספיקר לשחין קצת עטים בריקים שליד לחצת נוצה' יזכרא' לנו חתיכה חמסה . והיתה עשויה מעתיבות של טעין כנדיסין הנטשנים בריקים של ברוכות (אולי זכור לעומר) והנה היא גרועה הרבה . ויתר טעסת הרועים . סאין רועים אוכלים חמנה יואסי' לכבל' לא סויר' ואתר טבוה' ינא' זדי חמנה . אף אסי סאינו אוכל חנות אפרות כל' יתי פסס' וטוס טעס סוור וכיסור' . והנד' בקור טימיכה שלו סמג' איתו אוכל חנות לטועט' הלא' . שלא היה אוכל לא חנות :

צ"ה) אמרו בזה אשה אלנו בטאלת נסים וטיהר לה' . את' ה' הלכה אשה אחרת להדין הוקן דא' ב' באותה טאלס ויטע' . וסאל את האשה אם היתה אלנו היקן עם השאלה' . וזאורה טעלה נס' איתו וספיק' ימעת' שהאשה הנטאלת היא עולה טעס טעורים' . וטלס הדין לשאלו את פיה' . וזאורה לנד' מ' . וכן איערס אסת שייס טעלכס אלנו בטאלת' . שיודעת חזנה כזה ענינים חכורים בבורחט נסים :

צ"ו) וזארה גדולה' באילו תורה טעסה מ' איתו טעז' . טעט ספיקר לקיים חנות כ' ב' כפקס' . עד' ס' טעטכס כנגד כתפתיסס' . לכנס ספיקו הבהרים אצעותיהס חמש' עם כתפתיסה כזה' . וזהו טעות ובורות טלכות חנה' וכל ישראל ינא' הכין טעני' . שלא כס' חנא' אלא להניא' למטה אכתפתיסה' . לומר טעכ' פ' כרך שישו יידיס בטמית' וכסיס כנגד כתפתיסה' . לא טעה חוה סאינו כקד' בטיות כסיס כלל' . וכדין לסיס סידים לברכה טעל חוקס' . אס' א' שאינן כריכן להנביחן למעלה מראשיסס' . כמו ב' חקדס' . דלא סני' דלא ינביחן אותן הריכה יתד' . אבל כנגדוין אין צריך לכך' . לכן דייס כנגד כתפתיסה' . אך לא להורידם עוד למטה מנגד כתפתיסה' . טוהו שיסוד הפסות לכך כטעדיכס' וזה טעט וברור לכל' יודע ספיק' . לכן אין להרהר אחר ענהנן של ישראל תורה היא ודאי' וכסי' טוהגין להסוין ידיון טעס טעניס' . סרוס כמטס כנגד כתפתיסה' חמש' . לא כסו מדנה זה הטענט שיסוקוס טס כתפתיסה' סמוכות וזכמות' לסיס' . מה שלא טעס' ע' ד' ארס חסולס' . וכ' כ' חורי כד' ב' סוין טלו על טא' פ'

צ"ז) גור' על' ל' איל' ברט' ה' נ' . דחמדע ביה חילת' (טעט טרה אמותו כטוסה כסג הסוכות) שלא ילך לבער' ב' ה' ביום השאט' . אס' פ' טעיס סרכור' . וסו' ל' כדבר האבד' . כי טעסיד מערופיא טלו' . ועוס על' עשונס כמית ערס' . וסאל חמורי הרב כד' א' טב הוה' . וססיב אס' היה עונס לטל' הליכת הכערס כס' להנדי' . אף ודאי טוב היה טעסה' . סנרחה כמנה את הבעדות' : אכן שאשר טאינו טעס טעלך' . וזהכל הולכים על הכערס כה' כ' כל יסבין סוהרים בין סרכורים' . בדרך טעסין כל השטס כלי טום טעסוק' . א' כ' . לא לנד' שרטיה' אבל' . לילך לסרכור ביום השאט' אלנו חכוריו' . אלא טעחשט' סיה אומר טענין הוה לנכס לטס ככל סרכורים' . כלי שלא ידאס טום אכלנות כחומד' . טעדי רכס ט' ספסיס אסור' לו לכהו כרגל חזיב' דכ' ע' . אבל' לדעת הדטע' ס' (ס' ט' ט') אין אכלנות של ברנל כלל' . אס' לו טעין ארד' סכניס' . וסלכה כדכרי' הקהל כאכל' . אס' ג' דלא כהו' טעלח' כחומד' . טכ' פ' סדי כהן' נודוס טעולה וטכוסלס' . דלמועד דאורייתא לא טייס לגמרי' : ונאכל' דאינו אלא דרכן למולס' . וס' :

בית יצחק הספר

קנין באוחו ספק אחריו על אחד שזר ליחזרו יין שמתו בקנינים כל קנין כמות לפני כספס : ועתה תפוק כספס : ולא רצה למנות :

קנין צדקה הלו קנה רבני כפר אחרים דבר נושא : אדרו שיהיה חסיד או חכמים למדות לחלל סולאכו : צדקה צדקה אבותיהם האדרו השמות שהיהו עליהם : שהכחיל רבנים בק"ק דאבני : וגם בקנינות שזאלו ימות בק"ק שוש : ומדות שיהו חולי העדול בק"ק חלל : אסר שילא תפוקה הלו את המקום

צדקה עתה ידועות : ישנו כ"ד שם וכדון ונלשו הסקן גרמרוסן שמיר : וגם תק"ק ליטא ומה א' כנגדו חכמי משמח יפדכות י"ט : ג"ה תועד על יד שבק התרא ואלו חסידים : גם כפרוסטק ראו אותו שונק מדגוליס ואוכלם ואמרו יהודים עתה כירוס ארנו מים שנים רבות : שלא אכל יצטר שפוט : נסדד ג"ס דכ"ה של א"א : ואיכמינד האכילו להסדדוס ובעד

הסדדקית הלבית אותו שנים : ערלשט שמוד צדקה עלי : וכל אפי לכן לתלמידי שבת : וראשוו כעלמד ר"ח איך הארה ישוקי אלוהו כתי בת ק"ק און הלו : (וכבר היתם שדד בת לבך בדכיו) : גם מנאו שוקים איכמינד כספסין שקורין ערלשט : וואר שתרנגלם חק א"א צדק לו איכמינד כתב העלמה לפרסלד אל אלו' כד"ה : שייקוסו ככיתו וכל חסידים עליו לט"ס : והעלמי בסתמו בכתב וקראו א"א אלו' : ש"ס צדקו שפוק חכ"ה שלו : ור"א ככ"ה אלוהו משכ"ה

וכספר גרמ"ס שם הארה יצדק צדקין דכדי טימות : ולא אבה לנלותם עד שיתכנו סב"ד יוק"א אובורו עליו הסודיע ע"ה שדחה ונלא חכ"ה כספס : והקובץ שלו ח"ד ש"י : עמד באלטובא חיים רבים יתיישד עם נשים לרות ולדת עתה ס"ה ק"ה וקט"ו צדקיס צדקיס שפוק צדקת המקום : כשעה שהנשים והרות עם לטרה : על כן על כבודו לא ישתע"ה

ועל כה האה שהחובה על טכילת הנשים : ונעקק למדור בקובלא דיה שיעה בידים שלא ישנו ככ"ה : והאיון כו"ה לא כיהה כ"ס : על כן הלבו שזנו דש"ה : עד שלא יכלם לכבול עוד : כי גדלה דקקת הנשים על הכרד ה"ה : והכה כה"ס שדד המקום : והיה הכו"ה : והלק אלוו לעקק פנים חכמו וינלם יקו"ה יבואו הד"ס יהו והכ"ה דהצדק דכ"ה : עד סוכ דמו : גם ה"ה אורו של דף הקד"ס :

קנין הערוו יבנה אנוס על העין : ישפוק בתלון ביתו שלפני הכו"ה : וגמלא מוכת לפניו שתואס : וקודכטון (גאוסטין או אלויון) : אנומים על הסדר הקדום : והוא קודא ושיין בהן לעינו כל עוכר : א

קנין דגידו הסופר שכתב הנש"ל מ"ה קנה : והצרכו העין לקרות שיהינע עליה בעלמא ולענות אחריו כד"ה עשה ויהודית וכד"ה יוכון ש"י :

קנין דגידו ד"ה כ"ה אלו' : שזכר איך הכער ואלף כ"ה של העין גדלה למלוד אחד יא"א עלי : שיהיה בק"א שבת תק"ה עק"ה ל' סני דמוס על איכות ס"ן ש"י : אסר בהקדמות ה"ה באות הכ"ה והב' יבתי ד"ה ס"ה ארס : ולענין זה הכער הקולל (דמוסיה דינקא ראכתי כפוטיה כשוקא) : קבעמו מדור מדורה כ"ה ע"ה

קנין בבואו בצדקת פנידע חזרר : צ"טק דקדק"ה שש"ה לבעל תורה מישראל : בההתת שמוזדים בת ס"ן ש"י : כבוד (עין חסד שמוס שלמוני כ"ה) : קצבו וואה בלי יוכלו : והיתה עת צרה ליעקב ככל אהן

פולין : ושמנה יודע עם כוש ע"ה של דגול : שלא כה"ה כו"ה : ע"י כ"ה בעלמא חזרה והוא מהחמורסמות : גם כנאוסטון נוד"ה והעין הקסה הלו הכ"הו כ"ה חלל : אדר להשפרי כ"ס לא דוביסלל יע"ה : ולא די שלא כשכל כדכדון של שד"ה : לפיכך צדקת וטמות על דקדק בת ס"ן : באשר קוומענו מהב"ה : אכל עוד שוקס וואתם שלא ירבו ידיהם על שול לבס : באשר שמשנו אמה אנוס מצני פולין : שראו אגרותיו ואגרות כ"ה וד"ה חרטים : ואיך צדקו לשוק ע"ה הכת כהודות : שלא יסובו אזור ואמרו כפרדוס איז לענין שך דאו :

על כאלה הוכח סגנון. וזו כפרת עון ימי אדום' הטיא גם כנדובן נסמ. בשמחה רבה ונוד ויקרונורה נעשה
 בדרך. ונס מה ככל מסק לכונו. ודעובקו לעמי ונאזאו לעינו. גסיראה קנת כנאזאו יבנת היא. וזיהיה יש
 ישנה לזר מתנדי. הסגל הטיא. יתד. מכל האסך שנות הטיב זיה שנוכה טיב. ה' מקול על פס קדשו המקולל כנכס
 שאסיקודו הלו. ויראנו בקריתו ונקחת תורתו הקדושה ונמחר סדרו ואזננו לביית ישראל. יבטוטיב כנמו הכדול
 ויקדוה יסכך. לעסן לא תבנה תורה ויקדוש סמוכטול. ("כדוך אסר לא הסיר תכלתי אחזו. כאשר אסמיט
 בגלות כעמותו מראות לא חקט. ביעינו נכס יצין ה' דומיה. בפר לי ושר ואסך. עוד חקט ואין רטעונו. וזר
 כעמי נרת. לא יקרא לעולם ורע מרטיס.)

קכב כנסע מל שחוקת כעו וכוזוכהכ. לכטוב כדוריו כנדי שטטנו. (סקרו לאותן המורה) כפנדי קתפ
 לרכנה לקראת האורסיס וכן ללות
קכג בשנה הטיא כסירעסוה הכוסה. הרה ככחתי שדחיק ידי אנשי בת-ש"ן עד יהאכילס טעמות
קכד ודשיא נכדו כיום שלפני י"ז בתמו. באופן טעפה טעודת נטואין לקרובים כלייל כיום (שהוא עב
 השמחות שלו) כדקודין וטעפה. וכיום הדר הלו או' תמו. יראו העס נאמט אדך כפו הכעש
 יקארור עננן ופדוש על גבי הכבל. וכיום' חנו. יתעה חמה עליו ועל כניו עמו וקטנו וכדו. ועסומני ועסודת
 מדיעות. ככית קרובאיו' א'. ביאס הסג' א. של ש"ן שר'.

קכה דמרה הוראה של טעות. אירע נער העכיר שפרטה וקרא כס' פ. שטכבתיבת אלהיו שכתובה
 בטעות. יב"ל אלסין לפ"ד. לכן מסך הי"ו והארוכה במדב"ק שטועה. וכטודת שטנו
 פלמו אל המורה לנטקה המין הלו. לשאל את תורה לטעות. זאיד לכונו כס' פ. וזיה לכתיא קטן בימקום המודק טן
 יספות. והוא טכוס נגלה. כי למקום הקלוקל שארע אפילו כעס טמו. אין בו אסור כלל (כס' כסמיון רש"י
 א"ל בטל. לכן פטוס שומר לטעות' גדול. ואדרבה עדיף טפי כנדול. בדי. שלא ימקום יתד שסכך. שפלי
 יכתון שאינו יודע להסיר. ויפגע כנפשו של סס. וזיה במאילו אסור כתיבס.

קכז חכיר לפניו ירד דמ"ל מלכו יבשי' שנתק' היה צב"כ הכדולה בלטולא. כטנה המין עד' לטעמ
 ימכל דרי מד שיסא לילה לטי שרדך לארודווקא כטככד ככס י"ב. סמיסאומירס חיוס כסודיש
 זיה וסדכ סל' אדר לו מאמר שככד היה כעודך לשכס' א"כ תוכסת י"ב הוא דאורייתא והוכילו ככר על י"ב. וכאש
 גלטי טעת טעויה יפה השיבו. אכל דכר בלא כעמי. איך היה דמאי לומר כך ככ"ב כפומי. שחכל ידעין סאין שתי
 כדריס כמיו"ט י וכזוכר כס בטעור אנל כל דרי. זיה המין בפני סמיו יאל לדון כדכר הדמס. סכך דמין
קכח באותו י"כ כפתלת כמילה שהיה המין מתפלל לפני הקיבה. בעוד אדם שהיה תמגי עליו כי כשלה סמיו
 סקכוטיס כפתלת כמילה ג"ס ה'אלהיס. השעיש תיבת סס ה'אלהיס. ונל נודע להסס.

קכט באג ישמכות דמאי שיה הורה כומר סל' לנאש י"א הדס סכלובן חרי מרביבוקאי. יאל מיוכן סמו דניס
 קנו בני ערי בקינא כדמיס יקריס לללניהס. סרו של המורה שלא כהלכה. כדומה וכמי סא
 למלה כעה שלקוטיס הדס יסך כמא מיאליא דתיב ביה מרמי לריוטות שדא יכס וטועה. כמ' שסר' ק' אש' ה' ל' ז'
 א"כ טוטב לקט הדס לא כעל ערי. זיה לו למורה שלא כהלכה מרמי עכד מפתיה דלא חמי אורי כמי.
קכס ואם כדן חיו לו וסדוראמו. בי סדס כמא יאפוליא. אש' סססלכוהו הנאויס סר' ל'. מדין א"ל
 סיפולו מוטב לוואי. דק ממי טטול סמך של מורה. וכמקום דאיבא למין כשרין וטעוה קן מכותס
 יפוא דכסול. מ' כעטפ הדמס. יס למקוד על סמכסריון ג' ונוד סככרו של אבי' אש' והמרה כמ' י"ב. סאס' כ'
 ככעג מרמי איבא מין דאדר מה טעות. בלא אינו סמות סמלטה. וכדי זכ כילו איור סאין טכות כמורה. ויכס
 כס. כעלה אדר והדס מטה הנמור. עד' ג' שטטה דשעו' ר' שר'.

קל דרס ואסר להמין לקבות סמ מעלר. ופכך אסר הדמטה ראו ככל סהגניאו לבישו של עלא בת בני א'
 א

בית יחיאל דמיפר

קל"ט) חנוכה כר שפא ספלינלסער פארהאטת הויפט זל"ר קינד סאפול לא זלכני פאריס פאפ • נא
יכלה הארץ הקדושה שאתם יוכני מועדכם • ימינו אדוקים בס' זק"ר • והקולכם • וכודע מהיפה
בנסיג שלם לסע פאריס • על כן לא נקיישה • והתפודה חבליכם • וכוף פופר לאוהבו נפיש ונפלאות מסתו • ואמר איך
א"כ לא יזיקים לאנשים גדולים • ואחרתה שלא כולמו איכה דאי • כולא טאקס להסע מסע • ודבר ברור טאוקס
שבת פנים נעורים סע • טאלינו פנדר חונם ש"ז מ"י (עיף תה"ק) מאת פשע • הספפת כול (פ"ל)
גביות פדות דמניי • והסעטטוה לפנדר'ה מכה • והכנילוהו זל"ר דיהם הכול נס טוה רנים כפולג וכוונת
ולאנטי סולן • שטודו אלו כפראנ • והנאזר כ"י פיות שלו ב"י ביוחס • והסע ראיס נמורה כי עודנו טאוקס בטואתו
שפס • ויזכה להלוטע בנטישה דרך פיקה נאכ • פאנוי ספאריס איסר לא דמבין יפירס לזמאלס • ואזטנוס פאוס
לסע כנאאות ופארי תורה • וכך הגידו לנו הכמוס כ"פ בשפוטע • כמו פארי על ספר שדחת פייס סאין בו דבר רש •
דק סאין ראי • למרס כרבים ספ"ת כנו • וואל אינס דפאריס למרס • ופאלת בית סבותיס • סמכוס • סס רש •
ואין סכפולס ק"ן ש"ז סר"י • טס ק"י

קל"י) לקח כשר בהקפס מהפאריס אכריס • וכשלא לו הסכנון • לתכות מטות • קחו רי"א ווינוט על שלש
באלגט כירנוס • ונדופים טרוב • מד סהינד הקנכלוכוס על ספרטון מ"י ספנס • והינוט מ"י
דסקיל כשרא יטבשא ולא הייב דמי

קל"א) חציר ר' ריטל כשטוד לפני הקיבה להפלא • כיב"ש שלאמו פ"ה • מהיטעווד כנדו של סל סיי'ן סוקר
סגפיש פלייטעווד כתי"ש כטון על ספיריני סתונס כטו • והודות כפנות על סקוס סנדוס
פלנטי א"ק • ואינו דובר דבר לא בשעת תפלת לט"ס • ולא כק"ס • דק תמיד אצטפתי בן סניו • ככס הוא עומס
פיר • איך אומרו אין דברים ולא ספתיס נמות

קל"ב) גמין סהדר לכרו כלי חצרות מוסדין ופוס • ולא סגפיש כ"ס כ"ס • סגדין • סלפוס • כגס קודס כתינתו
אל פשוטי העיר למייבונותיה קודס סינדטו

קל"ג) באה לידו אנתה שלא היתה טיפה לו וטוד על פוס רנ"ס כ"י קלו) פשרה שלו כגיד כניו רי"פ טראה כליס
כפדו של רבו דמות • וכהל • אהלו רנו אייכטיר אל מורא • דכ"ס הוא ספא אלי • וכך
וכך אי עומס סנדו אייטו • איזה ריבון חינוכי שמתטה אותו • אפר סדקס כסטו כנינות ס"ז • סר"י • לני
ואת לא הים אדוק בו כל כך • כמו שטוד על זה כל סניו יטהו קטור בו כפניו פוכי הדעת כלי ספק • דמות רעה כבעת

קל"ד) ולכן הסתל תמיד ע"י תלמידיו מיספרו ויכתבו ויפסחו כפאלתו בעולם • ופירושנס סכל סכוד
סעטע לו אפילו סר"י • וכוניס ספסכומיס • לפסו • וככה סס עומס וכותבים מוויפיש

לפוסים ככל סכוד פכר • מד שטעס קול סטון ככל סעולס • מד טהיס כטס אי אפטר לפוקר סקק • פחיס ספרכוס
הנדל סטולו תלמידים פאניס סוניס • וחלאו אזני שטעי דבריהם • ופאטינו סטו איס אליס קדש רוס דובר כנ • ואפר
סס סכאי פויס • עומס ספס • ואומיס לפות יאוזן ספסיג • טווא כחפס ל"ד פיה סכל כוב • כוס סאוזן
טיפתכולה ככס סרדן לפניו • מד טאקס לחות און פוטיס ולהטור סקסס סתריס סן סרדן • ואפר ספס רטו סכוכוס
דרכיס ספס • וקרסו כחוס סל ספאריס סאריניס לכל דבר • כעס מסו חטנו ספסוים אלהים • ולפשות סקרו
לו ספסיחות כודאי • וזה הים כל סחוטו חא סול לדרוס לא"י • וכאשר ריבא פליי כנאול סכסיל • ופער לנבלי כרוטק
סר' ספסיק כסטו • לכן לא הייב כטו עות כודד לוססיחות סל ס"ז • סייאל סקוטו כטיטלה ספמור (סל) גרס
ספסלות • וכך סכ כלי ספס סכר כקייס סכר דיסכר על כפא סרפנות ד"ק כסס גדול • וכך שטעו באונינו פוסר
תלמידיו כדריס סיר על פניס • והפילו לספר חאדה ריכלן גדול סרופס ונבל מרע' • והכניאום וסלכיס • וכנאל
טנאל מוס ופנס סלל כפלו לחוכה סל סיי • מד ספניטול ספסר ככפול סל כודר ספנס אייכטיר • סכוד דס טכך רגלו
ועל קדקדו אין כו מוט • אפר סס סל כנכא טוס דבר רע כמות • ופאסיס ספסלת כמות על כול • לכן לוסאוס
סאלוכה כקכ"ס סל סריס • אך אל סאול יוד רעה טעס לו כעה • לילכלן פולקנו סעל קיא נוא' • ופספסו פולקס

קלח) ונר המטה פלא ככניית בתה ליטחות כרות של סלב בספר החטות של ט"פ - ואמת של רל"ם שהיו נוססים ויון ארוך - וכלוף זה הנוגף רוס ככ"ל :

קלט) הפלאים שהראה ביולדות ע"י קדושת ובשמים ויין עבושים - יתראו גם כנבנו וכמשיחו ווררו ו"ט ע"ע - וכמוהו בספינה על כר עלב והלבו לקראת יומה יק"א - והתארוך ר"ג על בתו לרש יו"דת שפסד ששנו שלפניה - או פכה אופה כשא בבו של המין - יו"ל אל ידאבו כל מאמה - אכוייכפוב שני שעות של שני סקדים ויטף לילדות לארורית כלל - או תסור הנוכה מן הכמים

קמ) (ואח"כ) מדע סמוך, ככב על שני סקדים סס התוכב ס"ך טר"י) ותנף - לביאתו קלס רכתה הבה וחתן ג' נחיים ילדות ילדות כיום אחד - ואמם כשכנע אחד כייס רכובים (טיף אבול"ה) וכואו התהלל באמת סקר בלישת שלו - סקדויות פעלו פעולתו - בודאי אשר למות למות - ואשר למטות למטות (מד הכירום) ככה יסקוד ש' על הרעה להביאה עליו ועל ביתו :

קמא) וזח"ה הגדול שפסד להשכנע בסקר בדיים של ט"ו ככנע בלתי השיים זלתי הארץ בקולח וועקה גדולה וזרה וכתלישת בער פלא כתב ויתן מידו בהתכונן - רק קחיע אקב כלבד - ושעמו וכסרו הסחטיט את ייחס וקרעו לכנס בעטע עם כנדיים הידעים האתם - כשחשם דברי סלל רשע כביטוי שנועה שחורה לשואתר - ושאח ס"ה ששפ"ע" מוידים ותלמודים של אל"ס - וסרזיי ישראל (העה כתו אידיש וינדיקו אקתו) אין כאן חקומו - וכבר מודע הכל -

קמב) זכ"ב משך ידו את לונים להלעין מלאותמו ואזנכתו הקדושה - קמג) הקטשות והקריבות פגום וכמה נכשות וחזון שסקטו בריב שלו - לא יכלם סטר - גם כי ככתבו עות כשה ספרים -

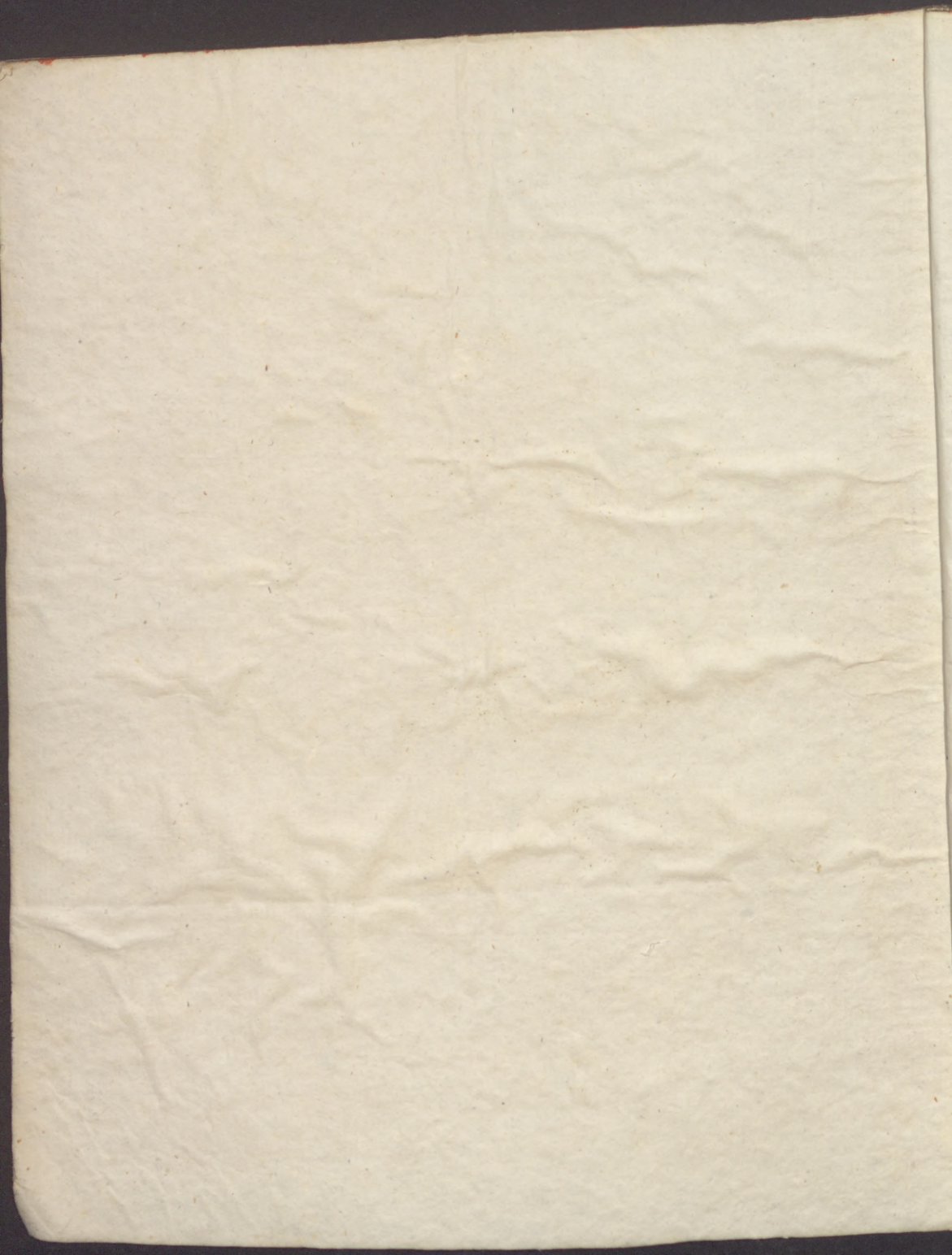
קמר) בדרשת ז' אדר תקי"ט יביא על ביאת המשיח בתוך ילזוה שנים - אך הוא כבר כתייש מלהשאר כשיים עד כואו - קמה) ואמרו העטע מדורם ככ"ס כנכנס באלר - לפי היות שפרחיים הכת הארורה כח"ה - ובתב"ס מתפלף ככ"י - גם תיבות כנכ"ה סול"ר חש"פ - עולה תתי"ד - בני"ל של הפסול המקור שלהם - וכן תיבות ככ"ע ע"ת ג' הכי - גם היסרו השחיים דרסה שלו - ספכל פעם שסחיים המין הרמסו רחמו ככבור - פותם כשם מד"י דוקא - מפני קליו עולה למיין שקונס - כמודע של זה רחמו התשילו לכנות יסודות כמות בית העל - מן כופרים סס נעל -

קמו) בסעורת כרית ששעה ר"פ ד' שסון תק"ך - כא כשתי שעות אחר פנות היום - למועד בקרואים אל השולן - וכבר נאסמו שיה העוונתים לסעודה והתפללו אנשה כחכנס - וכחשפס הככנסים לסעודה גדולה - אחר שהגיע ויין פעלת השנכה - וככואו שאל בהייה אם התפללו - כמודר להתפלל שיהם (שגוראי לא התפלל יסירי כביטוי שלא כוונה) וענו אותו שכבר התפללו ויסבו אל השולן לאכול - והוא הסב עמיה וישב בסעודה - מד הלילה - ולא התפלל כלל פס"ט - זה ראו כל העובדין בן תתה - וכשנאמר חסם כנטיים לכן כולר - שגוראי וכה לראות ביאת השיים - גם על שנוו אחר שפובעס לראותו גם הוא - אחר שברשפו' אדר שער כתייש שיה כח"ל - וכן יהא בלי ספק - כל יראה נאות ס' -

קמו) בהחרש מינוי הקפל כנתקן ל' - ששה ס' הגדול כתפולותיו כפואבי - לפקות הסודרים שיכרו לס"פ ככל אשר רצה -

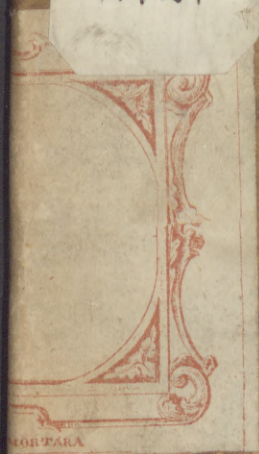
קמז) שח"ז נסע הוא ושני פרכיו הודעים שנתחמו על פיו - והלכו כביה שפס של כבור להשתל אלל הר גבל שיה עם הכיר"ה כהולטטין כפת הדיא - וכביד נער כנבל אה"ש - שיהיו שם כאלון הסוא - כשפניע מיין לשם כארור הכוקר עם סויעו (אחר שהיו על הדרך כל הלילה) סיד פדכו לשם שולן וכבר היה י"ש י"ש י"ש ; ישבו לאכול ואשתו הוא ופרכיו ופרכיו אשתו כרות ופלה והנפת מפלן -

B

142.

ROB TARA

